

A BIZOTTSÁG 2005/206/EK RENDELETE

(2005. február 4.)

a tenyésztett lazacok behozatalával szembeni végleges védintézkedések bevezetéséről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel a behozatalra vonatkozó közös szabályokról, valamint az 518/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 1994. december 22-i 3285/94/EK⁽¹⁾, tanácsi rendeletre, annak a 2474/2000/EK⁽²⁾ tanácsi rendelet által történt utolsó módosítására és különösen annak 16. cikkére,

tekintettel az egyes harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó közös szabályokról, valamint az 1765/82/EGK, 1766/82/EGK és 3420/83/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 1994. március 7-i 519/94/EK tanácsi rendeletre⁽³⁾, annak az 427/2003/EK⁽⁴⁾ tanácsi rendelet által történt utolsó módosítására és különösen annak 15. cikkére,

A 3285/94/EK és az 519/94/EK rendelet 4. cikke alapján létrehozott tanácsadó bizottsággal folytatott konzultáció után,

mivel:

1. ELJÁRÁS

- (1) 2004. február 6-án Írország és az Egyesült Királyság arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy a tenyésztett atlanti-óceáni lazac behozatalának tendenciái védintézkedések bevezetését teszik szükségessé a 3285/94/EK és az 519/94/EK rendelet alapján; a 3285/94/EK rendelet 10. cikkében és az 519/94/EK rendelet 8. cikkében előírt bizonyítékokat tartalmazó információt nyújtottak be; felkérték a Bizottságot, hogy tegyen védintézkedéseket ezeknek a jogszabályoknak az alapján.
- (2) Írország és az Egyesült Királyság bizonyítékot adott át arról, hogy a tenyésztett atlanti-óceáni lazac behozatala az Európai Közösségbe mind abszolút értékben, mind pedig a közösségi termeléshez és fogyasztáshoz képest gyorsan nő.
- (3) Feltételezték, hogy a tenyésztett atlanti-óceáni lazac behozatali mennyiségének a növekedése több más következmény mellett kedvezőtlen hatást gyakorolt a hasonló vagy közvetlen versenytárs termékek áraira a Közösségben és a közösségi termelők piaci részesedésére, így kárt okozva a közösségi termelőknek.

(4) Írország és az Egyesült Királyság továbbá arról tájékoztatta, hogy a közösségi termelők által nyújtott tájékoztatás alapján az Európai Közösség által bármilyen késlekedés a védintézkedések elfogadása során nehezen helyrehozható kárt okozna, ezért tehát az intézkedések elfogadása sürgős.

(5) A Bizottság minden tagállamot tájékoztatott a helyzetről és tekintettel a kérdéses közösségi termékre, konzultált velük a behozatal feltételeiről, a behozatal tendenciáiról, a súlyos kárra vonatkozó bizonyítékról, valamint a gazdasági és kereskedelmi helyzet különböző szempontjairól.

(6) 2004. március 6-án a Bizottság vizsgálatot kezdeményezett a filézett vagy filézetlen, friss, hűtött vagy fagyasztott tenyésztett lazacként (a továbbiakban „vizsgált termék”)⁽⁵⁾ meghatározott importált termékhez hasonló vagy közvetlen versenytárs termékek közösségi termelőit fenyegető súlyos kárral kapcsolatban, amint azt az alábbiakban megmagyarázzuk. A vizsgálati időszak (VI) 2003, és a vizsgálatban az ellenőrzés alá vont időszak 2000 elejétől 2003 végéig tart.

(7) A Bizottság hivatalosan tájékoztatta a vizsgálatról az exportőr termelőket, az importőröket, valamint az őket képviselő szervezeteket, az exportőr országok képviselőit, továbbá a közösségi termelőket. A Bizottság kérdőívet küldött mindezeknek, a közösségi lazactenyésztőket képviselő szervezeteknek, és azoknak a feleknek, akik az eljárás megindításáról szóló értesítésben megadott határidőn belül megkeresték a Bizottságot. A Bizottság ezenkívül az 519/94/EK tanácsi rendelet 5. cikke és a 3285/94/EK tanácsi rendelet 6. cikke alapján a közvetlenül érintett feleknek lehetőséget adott arra, hogy írásban kifejtsek álláspontjukat és meghallgatást kérjenek.

(8) 2004. augusztus 13-án a Bizottság ideiglenes védintézkedéseket vezetett be. Ezeket a Tanácsnak az 519/94/EK tanácsi rendelet 15. cikkének 5) bekezdésében és a 3285/94/EK tanácsi rendelet 16. cikkének 7) bekezdésében jelentették, és 2004. december 6-án aztán megszüntették.

⁽¹⁾ HL L 349., 1994.12.31., 53. o.

⁽²⁾ HL L 286., 2000.11.11., 1. o.

⁽³⁾ HL L 67., 1994.3.10., 89. o.

⁽⁴⁾ HL L 65., 2003.3.8., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 58., 2004.3.6., 7. o.

- (9) Az ideiglenes intézkedések közzétételét követően a végső megállapítások meghozatala érdekében a Bizottság folytatta a további vizsgálatot. Egyes kormányok, egyes exportőr termelők és az őket képviselő szervezetek, a közösségi termelők, a beszállítók, feldolgozók és importőrök, valamint az őket képviselő szervezetek írásos megjegyzéseket tettek. A felek által megtett szóbeli és írásbeli megjegyzéseket a Bizottság megfontolta és figyelembe vette a végleges ténymegállapításnál. A Bizottság a végleges ténymegállapításhoz szükségesnek ítélte minden információt felkutatott és ellenőrzött. Nyolc közösségi termelő létesítményeiben ellenőrző látogatásra is sor került.
- (10) Valamennyi együttműködő fél tájékoztatást kapott azokról a lényeges tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján a javasolt intézkedések formájában végleges védintézkedéseket szándékoztak bevezetni. A felek lehetőséget kaptak arra, hogy észrevételeket tegyenek, amelyeket megvizsgáltak, valamint – amennyiben szükségesnek tartották – figyelembe vettek a végleges megállapításokban.

2. AZ EGYÜTTMŰKÖDŐ FELEK FELSOROLÁSA

Termelők

Ardvar Salmon Ltd, Inverness, Skócia, Egyesült Királyság.
 Atlantic West, Western Isles HS7 5LZ, Skócia, Egyesült Királyság.
 Henninger Salmon, West George Street, Skócia, Egyesült Királyság.
 Pan Fish Scotland Ltd, Argyll, Skócia, Egyesült Királyság.
 Loch Duart Ltd, Scourie By Lairg Sutherland, Skócia, Egyesült Királyság.
 Marine Harvest (Skócia), Craigmichael Road, Skócia, Egyesült Királyság.
 Orkney Salmon Ltd, Bellshill, Skócia, Egyesült Királyság.
 Stolt Sea Farm Ltd, Western Isles, Skócia, Egyesült Királyság.
 West Minch Salmon Ltd, Western Isles, Skócia, Egyesült Királyság.
 Western Isles Seafood Co Ltd, Western Isles, Skócia, Egyesült Királyság.
 Sidinish Salmon Ltd, Western Isles, Skócia, Egyesült Királyság.
 Creevin Salmon, Mountcharles, Írország
 Marine Harvest Ireland, County Donegal, Írország

Importőrök vagy feldolgozók

Laschinger GmbH, Bischofsmais, Németország.
 Syndicat National de l'Industrie du Saumon Fumé, Paris Cedex 14, Franciaország.
 Vensy Espana SA, Malaga, Spanyolország.
 SIF France, Boulogne sur Mer, Franciaország.
 Moulin de la Marche, Chateaulin, Franciaország.
 Labeyrie Csoport, St-Vincent-De-Tyrosse, Franciaország.

Exportőrök

Aalesundfisk AS, Aalesund, Norvégia.
 Marine Harvest Norway AS, Bergen, Norvégia.
 Cultivos Yadrán SA, Renca, Chile.
 Invertec Pesquera Mar de Chiloe SA, Providencia, Chile.
 Marine Harvest Chile SA, Puerto Montt, Chile.
 Pesca Chile SA, Piso 6, Chile.
 Compania Pesquera Camanchaca S.A, Puerto Montt, Chile.
 Chilefood Sociedad Anonima, Montalva No 4.800, Chile.
 Fjord Seafood Chile S.A, Puerto Montt, Chile.
 Pesquera Los Fiordos Ltda, Puerto Montt, Chile.
 Salmones Pacific Star S.A, Santiago, Chile.
 Patagonia Salmon Farming S.A, Puerto Montt, Chile.
 Salmones Mainstream S.A, Puerto Montt, Chile.
 Yadrán Quellón S.A, Santiago, Chile.
 Salmones Friosur, Puerto Chabuco, Chile.
 Aguas Claras, Puerto Montt, Chile.
 Pesquera EICOSAL, Puerto Montt, Chile.
 Cultivos Marinos Chiloe, Chiloe Island, Chile.
 Patagonia Salmon farming, Puerto Montt, Chile.
 Salmones Multiexport Ltda, Puerto Montt, Chile.
 East Salmon P/F, Klaksvik, Feröer-szigetek.
 Faeroe Seafood Prime, Tórshavn, Feröer-szigetek.
 P/F Bakkafrost, Glyvrrar, Feröer-szigetek.
 Landshandilin P/F, Tórshavn, Feröer-szigetek.
 Viking Seafood P/F, Strendur, Feröer-szigetek.
 S. A. Salmon Sp/f, Feröer-szigetek.
 PRG Export Limited, Gota, Feröer-szigetek.
 P/F Vestsalmon, Kollafjörður, Feröer-szigetek.
 Samherji hf, Akureyri, Izland.
 Nordlaks Oppdrett AS, Stokmarkers, Norvégia.
 Seafarm Invest AS Lovund, Norvégia.
 Norvég tengeri élelmiszer szövetség, Bergen, Norvégia.
 Feröeri Haltenyésztő Szövetség, Tórshavn, Feröer-szigetek.

Beszállítók

Ewos, West Lothian, Egyesült Királyság.
 Havsbrun Ltd, Fuglafjörður, Feröer-szigetek.
 Landcatch Ltd, Argyll, Egyesült Királyság

3. VIZSGÁLT TERMÉK

- (11) A kérdéses termék, amellyel kapcsolatban a Bizottságot tájékoztatták, és amely behozatalának tendenciái védintézkedések bevezetését teszik szükségessé, a filézett vagy filézetlen, friss, hűtött vagy fagyaszott, tenyésztett atlanti-óceáni lazac.

- (12) Ugyanakkor a Bizottságnak az a véleménye, hogy valamennyi vizsgált termék tenyésztett lazac kell, hogy legyen. A vizsgált terméknek a tenyésztett atlanti-óceáni lazacra való korlátozása túl szűken határozná meg a vizsgált terméket. A különböző lazacfajták fizikai jellemzőit (nagyság, forma, íz stb.), feldolgozási folyamatát és a tenyésztett lazac minden fajtájának a fogyasztó szempontjából való felcserélhetőségét alapul véve a Bizottság úgy véli, hogy az összes tenyésztett lazac ugyanaz a termék. Hasonlóképpen, bár a tenyésztett lazacot különféle feldolgozottsági fokon értékesítik (egészben és kibelevve, egészben, fej nélkül és kibelevve vagy kifilézve) ezek az egymástól eltérő készítmények ugyanazt a végfelhasználást szolgálják és egymással helyettesíthetők.
- (13) Néhány fél úgy érvelt, hogy a fagyasztott lazac más termék, mint a friss lazac, ezért nem szabad a vizsgált termék részének tekinteni. Az egyik fél megjegyezte, hogy ez más vámtarifa-besorolás alá esik és érvelése szerint ez az ipari élelmiszer-feldolgozók és -fűstölők számára készül, és ők kedvelik, míg a fogyasztók a friss lazacot részesítik előnyben. Egy másik fél azt állította, hogy a fagyasztott lazac nem megfelelő nyersanyag a lazacfűstöléshez. További érveként hangozott el, hogy más infrastruktúrát kíván meg a friss, és mást a fagyasztott lazac feldolgozása. Említésre került az is, hogy teljesen különböző piaca van a friss és a fagyasztott lazacnak, amelyet a friss és a fagyasztott lazac ára közötti korreláció hiánya mutat, valamint különféle kereskedői, feldolgozói és fogyasztói eseteket említettek, ahol az egyik megkívánt egy bizonyos elkészítési módot, míg a másik nem. Az egyik fél megjegyezte, hogy a fagyasztott lazac szokásos kiszerezése (pl. egész hal, filé, stb.) különbözik a friss lazacétól.
- (14) Ugyanakkor ezeket az érveket a Bizottság nem találta megalapozottnak. A különböző vámtarifa-besorolás megléte az összes között az egyedüli olyan tényező, amit figyelembe kell venni, de ez önmagában nem meghatározó. A feldolgozók használnak friss és fagyasztott lazacot is. A friss és a fagyasztott lazacot is értékesítik kiskereskedelemben és mindkettőt ugyanazokban az üzletekben, (habár bizonyos üzletek vagy csak friss, vagy csak fagyasztott lazacot értékesítenek) még ha természetesen létezik is egy kis árkülönbség. Mindkettő különféle kiszerezésben elérhető és a fogyasztók közvetlen fogyasztásra használják. Bár bizonyos fogyasztók szívesebben vásárolják a terméket friss/előhűtött formában, míg mások fagyasztott állapotban, és bizonyos készítményeket magasabb minőségűnek ítélnék másoknál, ezek a preferenciák és megítélések nem meghatározók. Mindkét készítmény ugyanazt a végfelhasználási célt szolgálja és ugyanazon a piacon vannak versenyben.
- (15) Az egyik fél megjegyezte, hogy a keresletben nincs keresztrugalmasság a friss és a fagyasztott lazac között, és ennek a javaslatnak az alátámasztásként hivatkozott a 930/2003/EK tanácsi rendelet megállapításaira. Ugyanakkor tény, hogy a rendelet elismerte az eközött a két termék közötti ársversnyt.
- (16) Következésképpen el kellett vetni azt az érvet, hogy a fagyasztott lazac más termék, mint a friss lazac.
- (17) Ezért a tenyésztett (nem vadon élő) lazacot (akár friss, előhűtött vagy fagyasztott) különböző készítményeiben azonos termékként határozták meg. Jelenleg az ex 0302 12 00 KN, az ex 0303 11 00 KN, az ex 0303 19 00 KN, az ex 0303 22 00 KN, az ex 0304 10 13 és az ex 0304 20 13 KN.

4. HASONLÓ VAGY KÖZVETLEN VERSENYTÁRS TERMÉKEK

- (18) A Bizottság vizsgálatot folytatott annak megállapítása érdekében, hogy a közösségi termelők által előállított termék – azaz a tenyésztett lazac (a továbbiakban „hasonló termék”) hasonló-e vagy közvetlen versenytársa-e a vizsgált terméknek.
- (19) A ténymeghatározás során különösen a következő megállapításokat vették figyelembe.
- a) az importált terméknek és a közösségi terméknek ugyanaz a nemzetközi vámbesorolási kódja a (6 számjegyű) HS kód szintjén. Továbbá ugyanazokkal vagy hasonló fizikai jellemzőkkel rendelkeznek, úgy, mint íz, nagyság, forma, állag. A belföldi terméket gyakran kiváló minőségű termékként forgalmazzák és gyakorta kiemelt ára van a kiskereskedelemben. A „hasonlóság” azonban nem jelenti azt, hogy a termékek teljesen azonosak legyenek, a kisebb, minőségi eltérések nem elégségesek ahhoz, hogy az importált és a belföldi termék közötti hasonlóság átfogó ténymegállapításait megváltoztassa;
- b) az importált terméket és a közösségi terméket ugyanazon vagy hasonló értékesítési csatornákon keresztül árulták, az árinformáció a vásárlók rendelkezésére állt, a vizsgált termék és a közösségi termék főleg áraiban versenyzett egymással;
- c) az importált termék és a közösségi termék ugyanolyan hasonló végfelhasználási célt szolgál, ezért alternatív vagy helyettesítő termékek és könnyedén felcserélhetők;
- d) az importált terméket és a közösségi terméket a fogyasztók egy bizonyos szükségletet vagy keresletet kielégítő alternatívaként érzékelik, ebből a szempontból az egyes exportőrök és importőrök által meghatározott különbségek csupán kisebb eltérések.
- (20) Ezért a Bizottságnak az a következtetése, hogy az importált termék és a közösségi termék „hasonló egymáshoz vagy közvetlen versenytársa egymásnak”.

5. BEHOZATAL

5.1. A behozatal növekedése

5.1.1. Bevezetés

- (21) A legutóbbi időszakra összpontosítva, amelyről megbízható adatok állnak rendelkezésre, a 2000–2003 közötti időszakra vonatkozó adatok alapján vizsgálatra került sor azzal a céllal, hogy a Bizottság megállapítsa, a vizsgált terméket a közösségi termeléshez képest abszolút vagy relatív mértékben annyira megnőtt mennyiségben és/vagy olyan feltételekkel hozzák-e be a Közösségbe, hogy az súlyos kárt okoz vagy azzal fenyegeti-e a közösségi termelőket. Az egyik fél azt állította, hogy a behozatal növekedése annak tulajdonítható, hogy az importadatokba belevették a vadon élő lazac behozatalát is. Bár a vizsgálat azt mutatta, hogy jóllehet az Eurostat-adatok nem különbözteti meg a vadon élő lazacot és a tenyésztett lazacot, a rendelkezésre álló információk (egyesült államokbeli és kanadai kiviteli statisztikai adatok) azonban azt mutatják, hogy a vadon élő lazacnak a Közösségbe történő behozatala ténylegesen csökkent 2001 óta. Ezért az Eurostat-adatok szerinti importban megfigyelt növekedést nem az okozta, hogy ezekben az adatokban kimutatták valamennyi lazac importját. Az egyik fél azt is állította, hogy a 2000. év nem megfelelő bázisív a lefolytatott vizsgálathoz, mivel abban az évben a lazac ára rendkívül magas volt. Ennek ellenére a vizsgálat a legutóbbi időszak legfontosabb fejleményeit helyezi a középpontba, a bázisív megváltoztatása 1999-re vagy 2000-re pedig nem módosítaná a vizsgálat eredményét.
- (22) Az alábbi végleges ténymegállapítás ennél fogva a 2000–2003 közti adatokon alapul.

5.1.2. A behozatal mennyisége

| | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|-------------------------|---------|---------|---------|---------|
| Behozatal | 372 789 | 379 764 | 396 772 | 455 948 |
| Éves növekedés | | 2 % | 4 % | 15 % |
| Közösségi össz-termelés | 146 664 | 161 854 | 168 374 | 190 903 |
| Behozatal/ Termelés | 254 % | 235 % | 236 % | 239 % |

Forrás: A behozatali adatokat az Eurostat biztosította. A közösségi termelést az Írországra és az Egyesült Királyságra vonatkozó kormányzati és a Franciaországra és Lettországra vonatkozó ágazati adatok alapján számították ki.

- (23) A behozatal a 2000 évi 372 789 tonnáról 2003-ban 455 948 tonnára nőtt, ami 22%-os növekedés. 2002–2003 között a behozatal 15%-kal nőtt.
- (24) A közösségi termeléshez képest a behozatal a 2000. évi 254%-ról 2001-ben 235%-ra esett vissza, de azóta

239%-ra nőtt 2003-ban. Habár ez 2000-hez képest csökkenést jelent, megfigyelhető, hogy a 2001. évi csökkenést követően a termeléshez képest azóta minden évben nőtt a behozatal. Emlékeztet továbbá, hogy 2003-ban a behozatal abszolút értékben 15%-kal emelkedett, jóval nagyobb növekedési arányban, mint az előző években.

- (25) A 2002. és 2003. évi negyedéves adatok azt mutatják, hogy a 2003-as negyedéves behozatal magasabb volt, mint a 2002-es azonos negyedévi, valamint, hogy a legnagyobb (20,8%-ot elérő) növekedés 2003 második félévében történt.

| | 2002 1. negyedév | 2002 2. negyedév | 2002 3. negyedév | 2002 4. negyedév |
|----------------|------------------|------------------|------------------|------------------|
| Mennyiség (t) | 86 753 | 96 988 | 93 375 | 119 657 |
| | 2003 1. negyedév | 2003 2. negyedév | 2003 3. negyedév | 2003 4. negyedév |
| Mennyiség (t) | 92 667 | 108 655 | 112 862 | 141 763 |
| Éves növekedés | 6,8 % | 12,0 % | 20,8 % | 18,5 % |

Forrás: Eurostat.

5.1.3. Következtetés

- (26) A 2000–2003 közti behozatal adatai alapján a Bizottság következtetése szerint a közelmúltban a behozatal mind abszolút, mind relatív értékben hirtelen, élesen és jelentősen megnőtt a termeléshez képest.

5.2. Importárak

- (27) A Bizottság az Eurostat-adat alapján a behozatal feltételeit is áttekintette. Bár az adat magában foglal egy kis mennyiségű vadon élő lazacot is, úgy gondolták, hogy ennek nincs észrevehető hatása az árra.
- (28) Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy 1997 szeptembere és 2003 májusa között a Norvégiából származó tenyésztett lazac behozatalának jelentős részére (mely a Közösség piacának mintegy 55%-át fedi le) az akkor érvényes dömpingellenes és szubvenció-ellenes intézkedések közepe kötelező árajánlat vonatkozott. 2002-ben a kötelező árajánlat egyes norvég exportőr termelők által történt megsértése kezdte aláásni az intézkedés hatékonyságát és árcsökkenéshez vezetett. A Norvégiából származó behozatallal szembeni dömpingellenes és szubvenció-ellenes intézkedések hatályon kívül helyezését 2002 decemberében jelentették be, majd 2003 májusában hajtották végre. Az importárak 2002-ben és 2003 első felében részben a kötelező árajánlat egyes norvég exportőrök általi megsértése, részben a kötelező árajánlat alkalmazásának saját kezdeményezésű megszüntetése miatt estek.

- (29) 2000 és 2003 között az importárak 28,5%-kal csökkentek. A Bizottság ezt a rendes piaci áringadozást meghaladó mértékűnek tekinti a csökkenés abszolút mértéke miatt, és mert az exportőr termelők nem jutottak rendkívüli nyereséghez 2000-ben, továbbá a termelési költségek nem csökkentek számottevően 2000 és 2003 között.

| | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|----------|------|------|------|------|
| Importár | 3,55 | 2,99 | 2,87 | 2,54 |

Forrás: Eurostat.

- (30) A közelmúlt fejleményeit az árakat illetően világosabban illusztrálják a negyedéves adatok. Miután 2002-ben 2,83–2,93 EUR között viszonylag stabilak voltak, az importárak 2003 első negyedévében 2,87 EUR-ról 2003 harmadik negyedévére 2,24 EUR-ra estek vissza, mielőtt 2003 negyedik negyedévében újra 2,48 EUR-ig emelkedtek.

| | 2002 1. negyedév | 2002 2. negyedév | 2002 3. negyedév | 2002 4. negyedév |
|----------|------------------|------------------|------------------|------------------|
| Importár | 2,83 | 2,93 | 2,86 | 2,85 |
| | 2003 1. negyedév | 2003 2. negyedév | 2003 3. negyedév | 2003 4. negyedév |
| Importár | 2,87 | 2,62 | 2,24 | 2,48 |

Forrás: Eurostat.

- (31) A 2004 első negyedévi Eurostat-adatok azt mutatják, hogy az árak kezdetben emelkedtek, bár a 2003-as átlag alatt maradtak, de aztán csökkenő tendenciát követtek. A legutóbbi rendelkezésre álló információk szerint az árak továbbra is lefelé mozdulnak el és nagyon alacsonyak. Annak ellenére, hogy egyesek azt állítják, hogy az árak emelkedni fognak, ezt semmi nem támasztja alá, és a jelenlegi szélsőségesen alacsony árakat az exportáló országok ágazati forrásai is megerősítették.

5.3. A behozatal piaci részesedése

- (32) A behozatal piaci részesedése a 2000. évi 73,5%-ról 2001-ben 71,9%-ra csökkent és nagyjából ezen a szinten stabilizálódott 2002-ben (72%). 2003-ban a behozatal piaci részesedése a 2002-es 72%-ról 73,9%-ra nőtt, amely 1,9 százalékpontos emelkedés és a vizsgált időszakban a legmagasabb érték.

| | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|-----------|--------|--------|--------|--------|
| Behozatal | 73,5 % | 71,9 % | 72,0 % | 73,9 % |

6. A KÖZÖSSÉGI TERMELŐK MEGHATÁROZÁSA

- (33) A vizsgált terméket a Közösségben csaknem teljes egészében Skóciában és Írországban állítják elő, bár Franciaországban legalább két, Lettországban legalább egy termelő működik.

- (34) 2003-ban a vizsgált termék közösségi össztermelése 190 903 tonna volt, melyből az ideiglenes vizsgálati szakaszban teljes mértékben együttműködő termelők 85 231 tonnát állítottak elő, ami a közösségi össztermelés 45%-ával egyenlő. Ezért a 3285/94/EK rendelet 5. cikke (3) bekezdésének (c) pontja és az 519/94/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdése értelmében a közösségi össztermelés jelentős részét képviselik. Ezzel összhangban közösségi termelőknek minősülnek.

7. ELŐRE NEM LÁTOTT FEJLEMÉNYEK

- (35) A 2002 végi norvég előrejelzések 2003-ra összesen 446 000 tonna lazac termelését vetítették előre. 2003 februárjában a Kontali-felmérés (egy ágazati információszolgáltató) 475 000 tonna betakarításával számolt. Ez 30 000 tonnával volt több, mint a 2002-es norvég termelés, ám a várakozások szerint ennek java részét az olyan felemelkedő piacok vették volna majd fel, mint Oroszország és Lengyelország, valamint a távol-keleti piacok, úgy mint Japán, Hongkong, Tajvan és Kína. 2000 óta a távol-keleti növekedés negatív volt, de Norvégia 2003-ban a hanyatlás megállására számított a kínai piac megnyitása miatt.

- (36) Valójában a tényleges norvég termelés 2003-ban 509 000 tonna volt (mintegy 63 000 tonnával több, mint a norvég kormány által előrejelzett), 6%-kal több, mint a Kontali betakarítási előrejelzése. A termelés 64 000 tonnával (vagyis 14%-kal) több volt, mint a 2002. évi norvég termelés. Ugyanakkor a távol-keleti visszaesés nem hogy megfordult volna, de üteme még nőtt is, -6%-ra. Ráadásul a felemelkedő piacok növekedése is visszaesett 47%-ról 32%-ra Oroszország, 50%-ról 30%-ra a többi európai ország esetében, a Közösséget leszámítva. A világfogyasztás csak 6%-kal nőtt a 2002-es 9% és a 2001-es 14%-hoz képest. A termelés, mint kiderült hibás előrejelzése a világfogyasztás fejleményeivel együtt előre nem látott tényező volt.

- (37) Következésképpen Norvégia súlyos túltermelési problémával küzdött, amit úgy tűnik, felismert. 2003 augusztusában a túltermelés piacról való eltüntetése érdekében egyes norvég termelők 30 000 tonna tenyésztett lazac lefagyasztását fontolgatták. Az ötletet azonban később elvetették, ezért folytatódott a piaci túlkínálat.

(38) Ráadásul a Bizottság 2002 decemberében bejelentette, hogy hatályon kívül készül helyezni a Norvégiával szembeni dömpingellenes és szubvenció-ellenes intézkedéseket. Ezt követően ezeket 2003 májusában hatályon kívül helyezték. Az intézkedések nagy részét minimum importárak (MIÁ-k) formájában tették, melyek minimum árat biztosítottak az exportőr termelőknek. Amikor bejelentették az intézkedések tervezett visszavonását, sok norvég exportőr termelő önként feladta vállalásait, vagy egyszerűen nem vette figyelembe többé őket. A norvég lazactenyésztők összességében súlyosan el vannak adósodva a norvég bankoknál. Az árak csökkenésével és a MIÁ-k hiányában a norvég termelőknek hitelező bankok elkezdtek lépéseket tenni a kárveszély csökkentése érdekében a visszafizetés követelése révén. Ez ördögi kört hozott létre, mely a termelés növeléséhez, az pedig az árakra nehezedő nyomás és a kiviteli igény fokozódásához vezetett. Bár bizonyos ideiglenes és csekély kiigazításokra az importárakban számítani lehetett a Norvégiával szembeni intézkedések hatályon kívül helyezése miatt, az árcsökkenés mértékét (súlyosbítva a túltermelés okozta problémával) és a bankrendszer fent leírt működése miatt létrejött ördögi kört senki sem látta előre.

(39) 2003-ban a norvég korona árfolyama 13%-ot zuhant az euróhoz, 13%-ot a dán koronához és 14%-ot a svéd koronához képest. Noha a devizamozgásokra számítani lehet, ez viszonylag nagy mértékű és tartós ingadozás, ami túlmegy a devizaárfolyamok rendes ingadozásán. Bár az euró az angol fonthoz képest is erősödött, a font csak 6%-ot esett, ami az Egyesült Királyságban termelt tenyésztett lazacot a norvég behozatalhoz viszonyítva drágábbá tette az euró-zónában, mint az az év elején volt. A norvég tenyésztett lazac fő importőrei a Közösségben Dánia, Svédország, Németország és Lengyelország. Ennek a behozatalnak a jelentős részét azonban közvetlenül olyan euró-zónabeli országokba szállítják, mint Franciaország és Spanyolország. Ráadásul a Dániába szállított tenyésztett lazac több, mint a felét és a Lengyelországba és az új tagállamokba szállított mennyiséget csaknem teljes egészében feldolgozás után az euró-zónában értékesítik. Következésképpen a norvég korona értékének az euróhoz viszonyított csökkenése nemcsak a közvetlenül az euró-zónába történő norvég behozatalt, hanem az olyan országokba, mint Dánia és Lengyelország irányuló behozatalt is érintette, amelyek az euró-zónában történő továbbértékesítés céljából feldolgozzák a tenyésztett lazacot. Ezeknek a devizaárfolyam-ingadozásoknak a hatására a norvég exportőr termelők számára az Európai Közösség piaca egészében vonzóbbá vált, bizonyos mértékig elszigetelve őket euróban és koronában kifejezett árak csökkenése következményeitől és segítve őket abban, hogy fenntartsák exportbevételeiket a hazai valutában. Ennek ellenére az egységár még norvég koronában is csökkent. Ugyanakkor ezek az árfolyammozgások olcsóbbá tették az importált lazacot az Európai Közösségben és vonzóbbá tették a behozatalt az importőrök és az olyan felhasználók szemében, mint például a feldolgozóipar. Következésképpen a norvégiai túltermelés jelentős részét az Európai Közösségbe vitték ki.

(40) Az egyik fél úgy érvelt, hogy a külföldi túltermelés nem vezet feltétlenül a Közösségbe irányuló behozatal növe-

kedéséhez. Miközben ez igaz absztrakt értelemben, a vizsgálat azt mutatja, hogy ebben a különleges esetben a túltermelés a Közösségbe irányuló behozatal növekedéséhez vezetett.

(41) Az is érveként hangzott el, hogy a kereskedelmi intézkedések eltörlése és az árfolyam-ingadozások is előre láthatók. Ugyanakkor a kereskedelmi intézkedések eltörlésének és a relatívan széleskörű és hosszantartó árfolyam-ingadozások együttes mélyreható hatása nem volt előre látható.

(42) Ezért a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy az előre nem látott fejlemény, amely a behozatal növekedését okozta a jelentős norvég túltermelés (az alacsonyabb előrejelzések ellenére), amit súlyosbított, hogy a norvég ágazatnak nem sikerült a Közösségen kívüli piacokon a tervezett növekedést elérni, a Norvégiával szembeni piacvédelmi intézkedések megszüntetése hatásának váratlan nagysága, és a norvég bankrendszer fent leírt működése az euró árfolyamának az emelkedésével együtt, ami szokatlanul vonzóvá tette a norvég kivitel számára a Közösség piacát.

8. SÚLYOS KÁR

8.1. Bevezetés

(43) A célból, hogy a közösségi termelők számára a hasonló termék által okozott súlyos kár ténye megállapítást nyerjen, a Bizottság tájékozódva a termelők helyzetéről minden lényeges tényezőt tárgyilagosan és számszerűsített jelleggel értékelt. Különösen a vizsgált terméket illetően értékelt a fogyasztási, termelőkapacitásra vonatkozó, termelési, kapacitáskihasználást illető, foglalkoztatási, termelékenységi, átfogó értékesítési és a piaci részesedésre vonatkozó átfogó közösségi adatok változásait. Ezeket az átfogó adatokat az Egyesült Királyság és Írország gyűjtötte össze az ágazat nagy részére kiterjedő felmérések segítségével. Ami az egyes vállalatokra vonatkozó adatokat illeti, ezek az együttműködő közösségi termelők által a 2000–2003 közti időszakban a pénzforgalomra, a tőkemegtérülésre, a készletekre, az árakra, az árrombolásra és a nyereségességre vonatkozóan szolgáltatott adatokon alapulnak.

(44) Meg kell jegyezni már az induláskor, hogy a közösségi lazactenyésztő ágazatban, csakúgy, mint másutt, hosszú és viszonylag rugalmatlan termelési ciklus vezet a lehalálszágig, a tenyésztett lazacot pedig lehalálszág után azonnal értékesíteni kell, mert csak néhány napig tárolható, kivéve, ha fagyasztott. A fagyasztás drága és a Közösségben bármely esetben csak korlátozott fagyasztókapacitás áll rendelkezésre. Következésképpen a termelési szintet legalább két évre előre kell tervezni és azután már csak bizonyos határokon belül lehet módosítani. Ezért a túlkínálat késleltetett hatást gyakorol a termelésre, de azonnali és súlyos hatást az árakra.

8.2. A közösségi termelők helyzetének vizsgálata

8.2.1. Fogyasztás

| | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|----------------|---------|---------|---------|---------|
| Fogyasztás (t) | 507 705 | 527 970 | 550 943 | 618 038 |
| Éves növekedés | | 4,0 % | 4,4 % | 12,2 % |

- (45) A vizsgált termék fogyasztásának nagyságát a Közösségben a Közösség összes termelője termelésének, plusz az Eurostat által a vizsgált termékeknek a Közösségbe történt összimportjáról szolgáltatott adatoknak és az Európai Közösség exportjának a különbsége alapján állapították meg.
- (46) 2000 és 2003 között a fogyasztás 507 705 tonnáról 618 038 tonnára, azaz 21,7%-kal nőtt a Közösségben.
- (47) Meg kell jegyezni, hogy a lazac árrugalmassága viszonylag magas és a jelentős fogyasztásnövekedés 2003-ban legalább részben a nagykereskedelmi ár csökkenésének tudható be.

8.2.2. A közösségi termelők termelési kapacitása és kapacitáskihasználása

| | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|----------------------|---------|---------|---------|---------|
| Kapacitás (t) | 340 029 | 340 294 | 339 359 | 347 671 |
| Kapacitáskihasználás | 43 % | 48 % | 50 % | 55 % |

- (48) Az Európai Közösségben a tenyésztett lazac termelését hatékonyan korlátozzák az állami engedélyek, melyek megadják az élőhal-állomány maximális mennyiségét, melyet az adott helyen bármely időpontban tartani szabad. A kapacitásra vonatkozó számok az összes engedélyezett mennyiségre vonatkoznak, nem a közösségi termelők által üzemeltetett haltartó ketrecek fizikai kapacitására. Az engedélyek megpályázásának és meghosszabbításának költsége viszonylag alacsony, ezért a fölös kapacitás fenntartásának költsége is alacsony.
- (49) A vizsgálat kimutatta, hogy miután 2000–2002 között stabil volt, az elméleti termelési kapacitás 2002 és 2003 között 2,2%-kal nőtt.
- (50) A kapacitáskihasználás (azaz a vízben levő halak mennyisége az engedélyezetthez képest) a 2000-es 43%-ról 2001-ben 48%-ra nőtt, majd tovább emelkedett, 2003-ra elérve az 55%-ot. Ez azt a tényt tükrözi, hogy a termelés 2000 és 2003 között gyorsabban nőtt, mint az engedélyezett kapacitás, amely csak 2,2%-kal bővült.

8.2.3. A közösségi termelők termelése

| | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|--------------|---------|---------|---------|---------|
| Termelés (t) | 146 664 | 161 854 | 168 374 | 190 903 |

- (51) A termelés (a kifogott halakat értve ez alatt) 30%-kal nőtt a 2000. évi 146 664 tonnáról 2003-ra 190 903 tonnára, egyetlen év alatt 13,7%-os bővülést követően.
- (52) Meg kell jegyezni, hogy a hosszú termelési ciklus miatt a termelést legalább két évre előre kell tervezni, és ha a termelési ciklus elindult, a termelési szinteket már csak bizonyos határokon belül lehet módosítani.

8.2.4. Foglalkoztatás

| | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|-----------------------------------|-------|-------|-------|-------|
| Foglalkoztatás (az időszak végén) | 1 269 | 1 162 | 1 195 | 1 193 |

- (53) A vizsgált termékhez kapcsolódó foglalkoztatás 6%-kal, a 2000. évi 1 269-ről 2003-ban 1 193-ra esett vissza, habár a folyamat a 2002. évi részbeni javulással egyetlen tendenciát mutat.

8.2.5. Termelékenység

| | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|------------------------------------|------|------|------|------|
| Termelékenység (tonna/alkalmazott) | 115 | 139 | 141 | 160 |

- (54) A vizsgált időszakban a termelékenység egyenletesen nőtt a 2000. évi 115 tonnáról 2003-ban 160 tonnára. Ez az önműködő etetőrendszereknek és egyéb munkaerő-megtakarító módszereknek, valamint a növekvő pénzügyi veszteségek miatti nyomás következtében történt költségmegtakarításnak volt köszönhető.

8.2.6. Értékesített mennyiség

| | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|-------------------------------|---------|---------|---------|---------|
| Értékesítés a Közösségben (t) | 134 916 | 148 206 | 154 171 | 162 090 |

- (55) 2000 és 2002 között a közösségi termelők által értékesített hasonló termék mennyisége 14,3%-kal, 134 916-ről 154 171 tonnára nőtt. Ez a növekedés ugyanabban az időszakban 8,5%-os fogyasztásbővülés mellett történt. 2002–2003 között a közösségi termelők értékesítései 5,1%-kal, 154 171-ről 162 090 tonnára emelkedtek, a 2002 és 2003 közötti 10,3%-os fogyasztás-bővülés ellenére.

8.2.7. Piaci részesedés

| | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|------------------|--------|--------|--------|--------|
| Piaci részesedés | 26,5 % | 28,1 % | 28,0 % | 26,1 % |

- (56) A közösségi termelők piaci részesedése a 2000. évi 26,5%-ról 2001-ben 28,1%-ra nőtt, 2002-ben nagyjából ezen a szinten maradt, majd 1,9 százalékponttal (vagy 6,7%) 26,1%-ra esett vissza 2003-ban, ami a vizsgált időszak legalacsonyabb értéke. Ez arra utal, hogy a behozatal nemcsak abszolút mértékben, de a fogyasztáshoz képest is nőtt 2003-ban.

8.2.8. Pénzforgalom

| Pénzügyi év | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|----------------------|------|------|------|------|
| Pénzforgalom (index) | 100 | -221 | -384 | -221 |

- (57) A pénzforgalmat csak a vizsgált terméket termelő együttműködő vállalatok szintjén lehetett vizsgálni, nem pedig a vizsgált termékkel kapcsolatban. Ezt a mutatót a Bizottság ezért kevésbé jelentőségtesnek tekinti, mint a többit. Mindamellett látható, hogy 2001-ben, 2002-ben és 2003-ban erőteljesen negatív volt a pénzforgalom.

8.2.9. Tőke megtérülés

| Pénzügyi év | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|-----------------|------|------|------|------|
| Tőke megtérülés | 34 | -1 | 2 | -20 |

- (58) A tőke megtérülést is csak a vizsgált terméket termelő együttműködő vállalatok szintjén lehetett vizsgálni, nem pedig a vizsgált termékkel kapcsolatban. Ezért ezt a mutatót is kevésbé jelentőségtesnek tekintik, mint a többit. Mindamellett látható, hogy a tőke megtérülés a 2000. évi 34%-ról 2001-ben és 2002-ben majdnem nullára esett vissza, mielőtt 2003-ban -20%-ra zuhant.

8.2.10. A hasonló termék ára

| | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|---|------|------|------|------|
| A közösségi értékesítések egységára (1 000 EUR/tonna) (*) | 3,50 | 3,23 | 3,02 | 2,79 |

(*) Árak ex-Glasgow helyesbítve

- (59) A hasonló termék átlagos ára folyamatosan csökkenve 2000 és 2003 között 20,3%-kal visszaesett az időszakban. Az árak a legalacsonyabb pontot 2003-ban érték el (2,79 EUR/kg).
- (60) 2004 első félévére vonatkozóan a rendelkezésre álló információk azt mutatják, hogy enyhén emelkedett a közösségi termelők értékesítéseinek az átlagos egységár, összhangban az átlagos importárak enyhe növekedésével,

de aztán ezt egy csökkenő tendencia követte. A legfrissebb információk szerint az árak ismét csökkennek és nagyon alacsonyok.

- (61) Az egyik fél (az éves átlagárfolyamokra hivatkozva) azzal érvelt, hogy az árcsökkenés font sterlingben kevésbé jelentős. Mindazonáltal a Bizottság következetesen alkalmazott gyakorlata szerint a kereskedelemvédelmi esetekben az eurót kell pénzegységként alkalmazni.

8.2.11. Költségek

| | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|---|------|------|------|------|
| Átlagos termelési költség tonnánként (EUR/kg) | 3,1 | 3,2 | 3,0 | 3,1 |

- (62) Az árak változásai mellett a költségek változásait is meg kell fontolni. A költségek 2000-tól 2003-ig 3 és 3,2 EUR/kg között ingadoztak.

8.2.12. Nyereségesség

| | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|--|-------|--------|--------|---------|
| Nettó nyereség-veszteség arány a közösségi értékesítésen | 7,3 % | -3,3 % | -2,5 % | -17,1 % |

- (63) A közösségi termelők a Közösségben történt értékesítéseinek nyereségessége a 2000-es 7,3%-ról 2001-ben -3,3%-ra estek vissza. A veszteség kisebb volt 2002-ben (-2,5%), de 2003-ban -17,1%-ra nőtt. 2003-ban, mivel a behozatal a legmagasabb szintet érte el és az átlagos importár a legalacsonyabbra zuhant vissza (2,54 EUR/kg), a közösségi termék ára is a legkisebb szintre esett (2,79 EUR/kg). A közösségi termelők nyereség-szintje 2000 és 2003 között ugyanakkor szintén visszaesett, mert a közösségi termelők termékének a kilónkénti ára 3,50 EUR-ról 2,79 EUR-ra zuhant.

8.2.13. Készletek

| | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|-----------------|--------|--------|--------|--------|
| Zárókészlet (t) | 36 332 | 39 048 | 53 178 | 43 024 |

- (64) Ebben az összefüggésben a készlet a vízben levő eleven halakat jelöli. A közösségi termelőknek, mint mindenki másnak elhanyagolható nagyságú készletük van kifogott halakból, mert azokat azonnal értékesíteni kell. Ezért a zárókészlet csökkenése a jövőben a növekedő, illetve kifogható élőhal-állomány mennyiségének csökkenését is jelenti. Ezért ebben az esetben a csökkenő zárókészlet a kár növekedését jelenti.
- (65) A készlet nagyság a 2000-es 36 332 tonnáról 2002-ben 53 178 tonnára nőtt, majd 2003-ban 43 024 tonnára esett vissza. Ez 2002–2003-ban 19,1%-os készletcsökkenést jelent.

8.2.14. Következtetés

- (66) A vizsgálat kimutatja, hogy 2000 és 2003 között, de elsősorban 2002 és 2003 között a vizsgált terméknek a Közösségbe történő behozatala nagyobb mennyiségben és tételekben történt.
- (67) Ami a közösségi termelők helyzetét illeti, 2000 és 2002 között az elméleti termelési kapacitás többé-kevésbé stabil maradt, miközben a termelés 14,8%-kal nőtt. Következésképpen a kapacitáskihasználás 43%-ról 50%-ra nőtt ebben az időszakban. Az élőhal-állomány nagysága is nőtt. A foglalkoztatás némileg csökkent, miközben a termelékenység főleg az automatizálás nagyobb mérvű használatának köszönhetően nőtt.
- (68) Az értékesített mennyiség 2000 és 2002 közt 14,3%-kal nőtt (összevetve a 8,5%-os fogyasztás-növekedéssel) és a közösségi termelők piaci részesedése 26,5%-ról 28%-ra emelkedett.
- (69) Azonban még ha ebben az időszakban, 2000 és 2002 között 13,7%-kal csökkentek is az árak, és annak ellenére, hogy a költségek 2002-ben kis mértékben csökkentek (részben a nagyobb fokú kapacitás-kihasználásnak és a jobb termelékenységnek köszönhetően), úgy tűnik, hogy ez a nyereségesség visszaeséséhez vezetett a 2000-es 7,3%-ról -3,3%-ra 2001-ben és -2,5%-ra 2002-ben. A tőkemegtérülés és a pénzforgalom is negatív irányban fejlődött ebben az időszakban.
- (70) 2002 és 2003 között a közösségi termelők helyzete számottevően romlott. Bár nőtt a termelési kapacitás és a termelékeny, a termelési kapacitás növekedése az az évi fogyasztásnövekedéshez képest alacsony volt (2,2%). A hosszú termelési ciklust figyelembe véve a termelési szintet legalább két évvel korábban meghatározzák, és a termelés növekedése megfelelt a korábban kidolgozott termelési terveknek. A megnövekedett termelésre önmagában tehát nem tekinthettek úgy, mint ami azt mutatja, hogy a közösségi termelők 2003-ban egészséges helyzetben voltak. A megnövekedett termelés jobb kapacitáskihasználáshoz és nagyobb termelékenységhez vezetett.
- (71) Minden egyéb mutató negatív irányban fejlődött. Az élőhal-állomány 19,1%-kal csökkent. A 10,3%-os fogyasztás-növekedés ellenére a közösségi termelők értékesítései csak 5,1%-kal nőttek és veszítettek piaci részesedésükből, amely 6,7%-kal csökkent. Továbbá ez a piaci részesedésvetés az árak esése ellenére következett be, amikor is a közösségi termelők termékeik értékesítése érdekében kénytelenek voltak áraik csökkentésére. Az árak 2002-höz képest további 7,6%-kal csökkentek (és 20,3%-kal alacsonyabbak voltak, mint 2000-ben), míg a költségek a négy éves időszak átlagának megfelelő ütemben nőttek. Ez a nyereségesség hirtelen visszaesését eredményezte, a közösségi termelők 17,1%-os veszteséget könyvelhettek el. Ezek a veszteségek a -20%-os tőkemeg-

térülésben tükröződtek. Míg a pénzforgalom úgy tűnik, javult, ez valójában az élőhal-állomány csökkenését és a reinvestálásra való képtelenséget jelentette.

- (72) Azzal érveltek, hogy a kár nem érintette a nagyobb termelőket. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy azok között a közösségi termelők között, amelyeknél súlyos kár keletkezett több nagy termelő is található.
- (73) Mindezeket a tényezőket figyelembe véve a Bizottság következtetése szerint helyzetük jelentős, átfogó romlása következtében a közösségi termelőket súlyos kár érte.

9. OKSÁGI ÖSSZEFÜGGÉS

- (74) A behozatal növekedése és a súlyos kár közötti okozati összefüggés vizsgálatához, valamint annak biztosítására, hogy a más tényezők okozta kárt ne tulajdonítsák a behozatal növekedésének, a Bizottság megkülönböztette egymástól a károsnak ítélt tényezők káros hatásait, ezeket a káros hatásokat azokhoz a tényezőkhöz rendelte, amelyek azokat okozták, és miután a kárt hozzárendelte valamennyi meglévő károkozó tényezőhöz, meghatározta, hogy a behozatal növekedése képezi-e a komoly kár „valódi és alapvető” okát.

9.1. Az oksági tényezők vizsgálata

9.1.1. A megnövekedett behozatal hatása

- (75) Amint azt a fentiekben kimutattuk, a vizsgált termék behozatala 2000 és 2003 között, de különösen 2002 és 2003 közt nagy mennyiségben és tételben történt a Közösség piacára.
- (76) A tenyésztett lazac lényegében tömegáru, a vizsgált termék és a hasonló termék főleg árban versenyeznek egymással. Miközben az egyik fél úgy érvelt, hogy a chilei behozatal diktálja az árat, általánosan elfogadott, hogy az elsősorban Norvégiából érkező behozatal a piac meghatározója és ez diktálja az árakat. Következésképpen még a kis mértékű árrombolás is a közösségi termelők árainak a zuhanását idézi elő.
- (77) A jelen esetben a behozatal növekedésének legfontosabb káros hatása a közösségi termelők nagy pénzügyi vesztesége volt. A behozatal piac- és ármegethatározó hatása miatt a behozatal növekedése a Közösségben mindenütt lenyomta az árakat. Ha a behozatal kisebb mértékben nőtt volna, az árakra nehezedő nyomás is kisebb lett volna. Ha a kereslet a Közösség piacán olyan lett volna, hogy a behozatal növekedését lényegesen magasabb árakon tartja fenn, akkor lehetséges, hogy jöllehet az ilyen növekedés alacsonyabb értékesítést és kisebb piaci részesedést jelentett volna a közösségi termelőknél, a közösségi termelők nem szenvedtek volna súlyos kárt.

(78) 2000 és 2002 között az importár 19%-kal csökkent, amit hűen követtek a közösségi termelők árai. Míg a közösségi termelők piaci részesedése a Közösségben nőtt ebben az időszakban, ez a korábbi évek során tett termelési döntések hatását tükrözte, és mind 2001-ben, mind 2002-ben a közösségi termelők veszteséggel érték el.

(79) 2002 és 2003 közt 15%-kal nőtt a behozatal. A behozatal piaci részesedése 72%-ról 73,9%-ra bővült, miközben a közösségi termelők piaci részesedése 28%-ról 26,1%-ra esett vissza. Ugyanabban az időszakban a behozatal a közösségi termelés 236%-áról 239%-ra emelkedett. Így a behozatal mind a közösségi termeléshez, mind a fogyasztáshoz viszonyítva a közösségi termelők rovására nőtt.

(80) Azonban a behozatal megnövekedésének legfontosabb következménye a közösségi termelők áaira és nyereségességére gyakorolt hatása volt. Amint fentebb megjegyeztük, általánosan elfogadott, hogy a Közösség piacán a behozatal (elsősorban Norvégiából) a tenyésztett lazac árának a meghatározója. Emiatt a Bizottság megvizsgálta, fennáll-e árrombolás, hogy megállapítsa, csakugyan az alacsony árú behozatal nyomta-e le a közösségi termelők árait.

(81) A célból, hogy megállapíthassa az árrombolás mértékét, a Bizottság árinformációt gyűjtött az összevethető időszakokra, azonos kereskedelmi mennyiségben, hasonló fogyasztók részére történt értékesítésre vonatkozóan. A közösségi termelők által kért átlagos ex-Glasgow ár és a Közösségbe exportáló termelők árainak (CIF az Európai Közösség határáig, vámmal terhelve) az összehasonlítása alapján, az utóbbi három évben a belföldi áraknak 3,1% és 7,1% közti értékben ígértek alá. Úgy tűnik, hogy ez eredményezte a közösségi termelők árainak a csökkenését, mert köszönhetően nagy piaci részesedésének, az árakat a behozatal határozza meg. Különösen az tűnik ki, hogy 2003 harmadik negyedévéig a példátlanul alacsony árak arra kényszerítették a közösségi termelőket, hogy folyamatosan csökkentsék árait, mely veszteségeiket tartóssá tette.

(82) Az importárak és a közösségi termelők árainak a közvetlen összehasonlítása megerősíti ezt az értékelést. Az importárak 2000 és 2003 között 3,62 EUR/kg-ról 2,59 EUR/kg-ra, 28,5%-kal csökkentek, a vámot is beleértve. Ugyanabban az időszakban a hasonló termék átlagos ára folyamatos árcsökkenéssel 3,50 EUR/kg-ról 2,79 EUR/kg-ra, 20%-kal esett vissza.

(83) 2000 és 2003 között az import vámmal terhelt átlagos egységára 2,93 EUR/kg-ról 2,59 EUR/kg-ra csökkent. Amint a behozatal a legmagasabb szint felé növekedett és az átlagos importár a legalacsonyabb szint felé csökkent (2,59 EUR/kg vámmal terhelve), az importárak lefelé

irányuló ártrendbe kényszerítették a közösségi termelőket és a közösségi termék átlagos ára elérte a minimumot (2,79 EUR/kg). A közösségi termék átlagos egységára (ex-Glasgow helyesbítve) 3,02 EUR/kg-ról 2,79 EUR/kg-ra csökkent, ami 8%-os visszaesés.

| | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|---|------|------|------|------|
| A közösségi értékesítés egységára (1 000 EUR/tonna) (*) | 3,50 | 3,23 | 3,02 | 2,79 |
| Import egységár, vámmal terhelve 1 000/tonna (**) | 3,62 | 3,05 | 2,93 | 2,59 |

(*) Árak ex-Glasgow helyesbítve

(**) Importár CIF paritáson, 2% vámmal terhelve.

(84) Úgy tűnik, hogy a közösségi termelők árainak csökkenése volt nyereségességük jelentős visszaesésének a fő oka. 2000-ben, amikor egy kg-ra jutó költségük 3,1 EUR volt és ex-Glasgow helyesbített érkeztetési árak 3,50 EUR volt, a közösségi termelők 7,3%-os nyereséget könyvelhettek el. 2001-ben és 2002-ben, bár kapacitáskihasználásuk, termelésük, termelékenységük, élőhal-állományuk, eladásai és piaci részesedésük nőttek, pénzügyileg veszteségesek voltak, csökkent átfogó tőke megtérülésük, pénzforgalmuk negatív volt, mert ex-Glasgow helyesbített eladási árai 3,23, illetve 3,02 EUR-ra estek vissza, költségeik pedig 2001-ben előbb felmentek 3,2 EUR-ra, majd 2002-ben 3 EUR-ra csökkentek. A foglalkoztatás is visszaesett.

(85) 2003-ban, amikor az ex-Glasgow helyesbített árak 2,79 EUR-ra estek vissza az olcsó behozatal miatt és amikor költségeik a 2000-es, 3,1 EUR-s szinten álltak, a közösségi termelőknek 17,1%-os veszteségük volt. Ez a negatív átfogó tőke megtérülésben és pénzforgalomban is tükröződött. Ugyanakkor az általuk értékesített mennyiség a fogyasztás 10,3%-os növekedéséhez képest csak 5,1%-kal nőtt, piaci részesedésük pedig 1,9 százalékponttal esett vissza, amint az import mennyisége és piaci részesedése nőtt. Jóllehet a kapacitás, a kapacitáskihasználás, a termelés és a termelékenység nőtt és a foglalkoztatási szint stabil maradt, az olcsó árú behozatal növekedésének következményei a kapacitáskihasználásra, a termelésre és a foglalkoztatásra csak később jelentkeznek. Az, hogy a termelés csökkenése várható a behozatal növekedésének következtében, az élőhal-állomány 2003-ban történt csökkenése jelzi.

(86) Az előbbi okokból a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy a behozatal növekedése és a közösségi termelők súlyos kára között kapcsolat áll fenn és hogy az alacsony árú behozatal növekedése káros hatást gyakorolt a közösségi termelőkre, különösen az árak csökkentésével a Közösség piacán, ami a közösségi termelők nagy pénzügyi veszteségéhez vezetett.

9.1.2. Az Egyesült Királyságbeli fogyasztás megváltozásának a hatásai

- (87) Az egyik fél érvelése szerint az Egyesült Királyságban 2003-ban visszaesett a fogyasztás és ez kárt okozott a közösségi termelőknek. Az Egyesült Királyság piaca azonban nem különíthető el a teljes közösségi piactól, az Európai Közösség fogyasztása pedig 21,7%-kal nőtt 2000 és 2003 között, és 12,2%-kal 2002 és 2003 között. Ezért a közösségi termelők 2003. évi jelentős vesztesége elsősorban az alacsony áraknak, nem pedig a fogyasztás feltételezett csökkenésének tudható be.

9.1.3. Az exportteljesítmény változásainak a hatása

| | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|----------------|--------|--------|--------|--------|
| Export (tonna) | 11 748 | 13 648 | 14 203 | 28 813 |

- (88) A Bizottság a kivitel változásainak a hatását is megvizsgálta. A kivitel a teljes vizsgált időszakban nőtt, 2002 és 2003 között megkettőződött, hiszen a közösségi piac szörnyű helyzete miatt a közösségi termelők úgy gondolták, hogy kivitelüket növelik meg. Ezért a Bizottság az egyik fél ellenkező állítása ellenére arra a következtetésre jutott, hogy nem a kivitel változásai voltak a közösségi termelők által elszenvedett súlyos kár okai. Bármely esetben a nyereségességi adatok csak a Közösségen belüli értékesítéssel állnak kapcsolatban.

9.1.4. Az esetleges fölös kapacitás hatása

- (89) A Bizottság azt is megvizsgálta, hogy a kár nem a közösségi termelők fölös kapacitásainak a következménye-e. Az elméleti kapacitás a vizsgálati időszak során, 2000 és 2003 között 2,2%-kal nőtt – jelentősen kisebb mértékben, mint a termelés és a fogyasztás. Továbbá, amint azt korábban megjegyeztük, az elméleti kapacitás az az összes halmennyiség, amelyre az állam engedélyt adott. Az engedélyek megpályázásának és meghosszabbításának költsége viszonylag alacsony. A fő költségtényező a halivadék, a táp és a munkaerő költsége. Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az elméleti kapacitás növekedése nem gyakorolt káros hatást a közösségi termelőkre.

9.1.5. A közösségi termelők egymás közti versenyének a hatása

- (90) Egyes exportőrök érvelése szerint a lazac árának zuhanása a Közösség piacán a közösségi termelők túlkínálatának volt köszönhető. Azonban 2003-ban a behozatal nőtt 15%-kal, miközben a közösségi termelők értékesítései a Közösségben csak 5,1%-kal nőttek. Továbbá ezen a piacon a behozatal határozza meg az árakat, nem pedig a közösségi termelők. Az összes fél árazási gyakorlatának vizsgálata egyértelműen megmutatja, hogy 2002-ben és 2003-ban az importot következetesen alacsonyabb áron értékesítették, mint a közösségi termelők termelését, és hogy a közösségi termelők árai követték a csökkenő

importárakat. A közösségi termelők egymás közti versenyének a hatása kiegyenlíti saját magát – az egyik által elszenvedett veszteség a másik nyeresége azonos feltételek mellett. Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a közösségi termelők közti verseny nem volt a megfigyelt súlyos kár oka.

9.1.6. A megnövekedett arányú halpusztulás hatása a termelési költségekre

- (91) Az egyik fél érvelése szerint a rendesnél nagyobb halpusztulási arány Írországból és a 2002-ben és 2003-ban az Egyesült Királyságban és Írországból kitért járványok növelhették meg a termelési költségeket és egyes termelők esetében megzavarták a rendes termelési ciklust. Ugyanakkor ezek a jelenségek csak néhány halgazdaságra korlátozódtak. Továbbá, amint azt a lenti táblázat is mutatja, a közösségi termelők költségei 2002-ben csökkentek, 2003-ban pedig közel álltak a négy éves átlaghoz. Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nem a rendesnél nagyobb halpusztulási arány volt a megfigyelt súlyos kár oka.

| | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 |
|---|------|------|------|------|
| Átlagos termelési költség (1 000 EUR/tonna) | 3,1 | 3,2 | 3,0 | 3,1 |

9.1.7. A magasabb termelési költségek általános hatása

- (92) Az érvelések szerint a norvég ágazat alacsonyabb termelési költségekkel dolgozik, mint a közösségi termelők és ez, valamint az, a tény, hogy a közösségi termelőknek nem sikerült csökkenteni a termelési költségeket az oka a megnőtt behozatalnak és a súlyos kárnak. A rendelkezésre álló információk azt sugallják, hogy amíg Norvégia bizonyos költségtényezőket tekintetében előnyt élvez, addig a közösségi termelők másokkal kapcsolatban élveznek előnyt. Általánosságban a Bizottság azt észlelte, hogy miközben a közösségi termelők jelentős veszteségeket szenvednek a jelenlegi piacon, a norvég termelők is ugyanúgy járnak. Amint azt a 8.2.12 szakaszban megjegyeztük, a közösségi termelők vesztesége 2003-ban -17,1% volt. A norvég kormány adatai szerint 2003-ban egy 148, lazacot és szivárványos pisztrángot tenyésztő gazdaságot tartalmazó mintában a veszteségek -12,1%-osak voltak. Ráadásul a norvég termelők súlyos adósságtétel alatt működtek, ami összköltségük jelentős részét tette ki. Összes adósságuk 6,3 milliárd NOK volt (részvényeket és céltartalékok leszámítva), összehasonlítva 5,6 milliárd NOK összes forgalmukkal⁽¹⁾ (ez körülbelül 750 millió EUR-nak, illetve 670 millió EUR-nak felel meg). Ez a helyzet néhány esetben arra vitte rá a norvég bankokat, hogy átvegyék egyes norvég termelők tulajdonjogát. Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy bár lehetnek kisebb eltérések, nem a közösségi termelők és az exporttermelők átlagos termelési költségei közötti különbség volt az elszenvedett súlyos kár tényleges oka.

(1) Norvég Halászati Igazgatóság Statisztikai Felmérés, 2003.

9.1.8. Nagyobb szállítási költségek Skóciában

(93) Az egyik fél érvelése szerint Skócia távoli területein kevésbé fejlett az infrastruktúra és ez megnöveli a költségeket, és kárt okoz a közösségi termelőknek. E tekintetben a Bizottság megjegyzi, hogy a haltenyésztés Norvégiában, amely a Közösségben piacvezető, gyakran távoli helyszíneken folyik, ahol viszonylag kevésbé fejlett a közlekedési infrastruktúra.

(94) A szállítási költségek nem képezik nagy részét a tenyésztett lazac termelési költségeinek és az áru eredetétől és célállomásától függ a nagyságuk. Nincs jelentős különbség a Közösség piacára történő szállítási költségeket illetően Norvégia, az Egyesült Királyság és Írország között. Továbbá az exportőr termelők (akik meghatározásuk alapján az Európai Közösségeken kívül helyezkednek el) szállítási költségei általában nagyobbak, amikor a Közösség piacára értékesítenek. Ezért a Bizottság nem jutott arra az előzetes következtetésre, hogy a nagyobb szállítási költségek Skóciában káros hatást gyakoroltak volna a közösségi termelőkre.

(95) Továbbá semmilyen bizonyítékkal nem szolgált arra vonatkozóan, hogy a szállítási költségek Skóciában az elmúlt években megnöttek volna, és ezért a magasabb szállítási költségek nem magyarázhatták a közösségi termelők a közelmúltban megnőtt pénzügyi veszteségeit.

9.1.9. Egyéb tényezők

(96) Azzal érveltek, hogy a Közösség szigorúbb környezetvédelmi és egészségügyi jogszabályai, a harmadik országokbeli behozatali korlátozások, a lazacról szóló tudományos jelentések és a sajtómegjelenésekből származó negatív közönségkapcsolatok hozzájárultak a közösségi termelők által elszenvedett károkhoz. Nem volt világos, hogy mi támasztotta alá ezeket az érveket, sem az, hogy hol születtek ezek. Ilyen körülmények között ezek a tényezők nem tekinthetők a közösségi termelőknek okozott súlyos károk meghatározó okainak. A vizsgálat végleges szakaszában nem tártak fel egyéb, lényeges oksági tényezőket.

9.2. A káros hatások hozzárendelése az okokhoz

(97) A behozatal növekedése csak korlátozottan kedvezőtlen hatást gyakorolt a közösségi termelők által értékesített mennyiségekre, bár az eladások és a piaci részesedés valamelyest csökkentek 2003-ban. A legfontosabb azonban az, hogy úgy tűnik, a behozatal jelentős növekedése az azt kísérő árcsökkenés miatt megsemmisítő hatást gyakorolt a közösségi termelők nyereségességére. Mivel a behozatal (70-75%-os piaci részesedéssel) piacvezető helyzetben van, az importárak csökkenése jelentős mértékben lenyomta a közösségi termelők árait. Ez jelentős veszteséget okozott a közösségi termelőknek. A Bizottság nem határozott meg más tényezőt, amely az alacsony árú behozatalon kívül hozzájárulhatott volna a kárhoz.

9.3. Következtetés

(98) Ezért a Bizottság, miután meghatározta, hogy a többi ismert tényezőből nem származott káros anyagi hatás, arra a következtetésre jutott, hogy valódi és alapvető kapcsolat áll fenn az alacsony árú behozatal megnövekedése és a közösségi termelőket ért súlyos kár között.

10. A VÉDINTÉZKEDÉSEK

(99) A vizsgálat megállapításainak analízise megerősíti, hogy súlyos kár következett be, és a közösségi termelők által elszenvedett súlyos károk orvoslására, valamint a közösségi termelők további kárainak elkerülésére védintézkedésekre van szükség.

10.1. A végleges védintézkedések formája és azok szintje

(100) A tenyésztett lazac közösségi termelése nem elégséges a kereslet kielégítéséhez, ezért szükséges annak biztosítása, hogy a bevezetett intézkedések ne szorítsák ki teljes egészében az exportőr termelőket a Közösség piacáról. Mivel a közösségi termelőknek okozott kár fő okának az alacsony árú, nagy mennyiségű behozatal tűnik, amely alacsony és nyomott árakhoz vezet, a bevezetendő intézkedéseket úgy kell kialakítani, hogy azok orvosolják a súlyos károkat és könnyítsék meg a kiigazítást. Ezen célok elérése érdekében az intézkedéseknek az árak ideiglenes stabilitását kell eredményezniük, amely szükségtelenül nem korlátozza az ellátást és olyan időszakokra kell meghatározni, amely alatt a közösségi termelők alkalmazkodni tudnak az olcsó importtermékek megnövekedett versenyének jövőbeni feltételeihez.

(101) Az ideiglenes védintézkedések kizárólag vámkontingen-
sokra korlátozódtak. Miközben az ideiglenes intézkedések érvényben voltak, még akkor is tovább folytatódott a tenyésztett lazac olyan áron történő behozatala a Közösségbe, amely jóval alatta volt a közösségi termelők termelési költségeinek. Ezért olyan intézkedéseket kellett hozni, amelyek következtében az árak olyan szintre emelkednek, amelyen legalább a közösségi termelők teljes költsége megtérül. Ez megkönnyíti az alkalmazkodást azáltal, hogy biztosítja, hogy ezen intézkedések ideje alatt a közösségi termelők a továbbiakban nem szenvednek el veszteségeket, és ennek hatásaként megvédené őket a finanszírozás további növekedésétől, valamint meghoznák a szükséges alkalmazkodási és szerkezetátalakítási intézkedéseket. Az árnövelést elősegítő hatás érdekében a Bizottság mérlegelte, hogy felállítson-e vámkontingen-
sokat, bár nagyon alacsony vámmentes védmennyiségekkel. Ugyanakkor mivel ez vitatható hatással lehetett volna az árakra, a Bizottság az ilyen megközelítést nem megfelelőnek ítélte, hiszen a tenyésztett lazac növekvő piacát nem lehetett indokolatlanul korlátozni. Ezért minden, a Közösségbe irányuló importált tenyésztett lazacra egy ártényezőt kellett megállapítani. Az átlagos közösségi termelési költséget 2003-ban kilogrammonként 3,10 EUR-ban állapították meg. Ugyanakkor a közösségi termelő terméke az importált termék

aránál körülbelül 10%-kal magasabb árnyerességgel rendelkezik. Ezért a Bizottság megállapítja, hogy a friss lazac import árszintjét tonnánként 2 850 EUR-ban kell meghatározni. Ez az alacsony ártényező ellenére lehetővé teszi a közösségi termelő számára, hogy a megtérülés körüli áron adja el a termékét. Az az érv hangzott el, hogy a minimumár-vállalásokat a korábbi esetekben nem tartották be. Miközben ez lehetséges, ezek az intézkedések nem vállalásokat érintenek, hanem egy olyan importárszint bevezetését jelentik, amely alatt vámot kell fizetni, és amelynek megkerülése vámcsalás. Ezen kívül bizonyos felek kijelentették, hogy az importra bevezetett minimum ár helyett szívesebben fogadnának egy külön vámtételt, vagy egy értékvámot. Ugyanakkor egy ilyen vám kivétele pénzt vonna ki a piacról, és ezért a minimum ár bevezetése középtávon jobb megoldást jelent. Mindamellett az alkalmazás megkönnyítése érdekében az alábbiakban leírt fokozatos bevezetés időszakában szükségesnek tűnik egy külön vámtétel alkalmazása.

- (102) Az az érvelés hangzott el, hogy mivel a fagyasztott lazac ára alacsonyabb, mint a friss lazacé, mert a termelési költségük szerkezete kissé eltérő, ezért ugyanannak az import árszintnek az alkalmazása gyakorlatilag kizárná a fagyasztott lazacot a közösségi piacról. Ezen az alapon indokolt, hogy ezeknek az eltérő költségtényezőknél a figyelembevételével a fagyasztott lazacra alacsonyabb árszint kerüljön megállapításra, és hogy a fagyasztott lazacra vonatkozó minden ártényező alacsonyabb legyen a friss lazacénál. Mivel a piacon egy körülbelül 44%-os árkülönbség figyelhető meg, megfontolják, hogy a fagyasztott lazacra ezt a különbséget tükröző alacsonyabb import árszintet kell meghatározni. A fagyasztott tenyésztett lazac import árszintje ezért 2 736 EUR.
- (103) Az egyik fél úgy érvelt, hogy két árszint a hatóságok számára bonyolult lenne, és növelné a csalás valószínűségét a belépési ponton, de ezeket a panaszokat a vámcsalás szankciói miatt a gyakorlat nem igazolta. Érvként hangzott el másrészt, hogy a tenyésztett lazacra egy olyan árkülönbségen alapuló rendszert kell alkalmazni, amely a kívánt végfelhasználástól függ (feldolgozásra vagy esetleges kiskereskedelmi értékesítésre kerül). Ennek az ellenőrzése sokkal bonyolultabb lenne, és így gyakorlati okokból a fennálló körülmények között nem tűnt megvalósíthatónak.
- (104) Mivel a piaci árak jelenleg alacsonyabbak, valamint a piac zavarás megelőzésének érdekében, különösen a feldolgozóipar esetében az ártényezőt egy bizonyos időszak alatt fokozatosan kell bevezetni. Ez a piac számára lehetővé teszi a meghatározott importárhoz történő fokozatos alkalmazkodást. Ebben a vonatkozásban érvként hangzott el, hogy a feldolgozóknak hosszú időre van szükségük az árnövekedéshez történő alkalmazkodáshoz, valamint, tekintettel a közösségi termelők nehéz helyzetére, rövid idő kerül meghatározásra. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a fokozatos bevezetés időszaka a végleges védintézkedések hatálybalépésétől 2005. április 15-ig tart, amely időszak alatt a friss

lazac esetében 2 700 EUR/tonna, a fagyasztott lazac esetében 2 592 EUR/tonna minimum árat kell alkalmazni.

- (105) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az ártényezőt a végső időszakban változó vám formájában kell alkalmazni. Ha a CIF közösségi határ paritású importárak megegyeznek a megállapított importárral vagy annál magasabbak, akkor nem kell vámot fizetni. Ha az import alacsonyabb áron történik, akkor az aktuális ár és a megállapított importár közötti különbséget kell kifizetni. Mindenkor ezt a minimum ártényezőt kell alkalmazni, az alábbiakban meghatározott vámkontingensen belül is, és akkor is, ha a vámkontingens kimerült.
- (106) Annak érdekében, hogy az importőrök betartsák az ártényezőt, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy meghatározott határidőre az importőrök kielégítő bizonyítékkal kötelesek szolgálni a nemzeti vámhatóságok felé, hogy mekkora az importált tenyésztett lazacért fizetett aktuális tonnánkénti ár. Annak érdekében, hogy valamennyi importőr betartsa a kielégítő bizonyíték szolgáltatására vonatkozó feltételt, és hogy ezt határidőre megtegyje, az importőröknek a nemzeti vámhatóságoknál az importált tenyésztett lazacra vonatkozóan megfelelő vámbiztosítékot kell letenni. Tekintettel arra, hogy a friss és a fagyasztott lazacnak mind a bevezetési, mind pedig a végleges időszakra adott az ajánlott ártényezőszintje, az importált tenyésztett lazacra a tonnánkénti 290 EUR (EHÉ) vámbiztosítékot (1. csoport – 320 EUR/tonna. 2. csoport – 450 EUR/tonna) a bizottság megfelelőnek ítéli. Érvként hangzott el, hogy az ilyen szintű vámbiztosíték túl magas és megterhelő az importőröknek. Ugyanakkor a Bizottság úgy ítélte meg, hogy egy alacsonyabb vámbiztosíték szint nem érné el célját, tekintettel a jelenlegi piaci árak és a kialakítandó import árszint közötti különbségre. Tekintettel a meghatározandó információ természetére és az igazgatásnak történő megfelelésre vonatkozó megfontolásokra, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az az időszak, amely alatt kielégítő bizonyíték várható a megfelelő vámár-nyilatkozat elfogadásának dátumától számított 1 év. A vámbiztosítékot akkor lehet felszabadítani, amikor az importőr szolgáltatja a kielégítő bizonyítékot, feltéve, hogy ez a meghatározott időszakon belül megtörténik. Ha egy importőr határidőn belül nem nyújt megfelelő bizonyítékot, akkor a vámbiztosítékot behozatali vámként véglegesen be kell szedni.
- (107) Annak érdekében, hogy a hagyományos behozatali szinten túl a közösségi termelők megfelelő termelékenységi szinten tudjanak működni a közösségi piac nyitottságának megtartása és a kínálat kielégítésének biztosítása mellett, a Bizottság szükségesnek tartja a hagyományos behozatali szintet tükröző vámkontingensek meghatározását. E kvóták fölött kiegészítő vámot kell kivetni a behozatalra. A tenyésztett lazacnak a meghatározott ártényezőt figyelembe vevő hagyományos behozatali szintjéig semmilyen kiegészítő vámot nem kell fizetni, korlátlan mennyiségben pedig a kiegészítő vám megfizetése után lehet majd behozni.

- (108) Azért, hogy megőrizzük a hagyományos kereskedelmet és biztosítsuk, hogy a Közösség piaca a kisebb szereplők előtt is nyitva maradjon, a vámkontingenst ketté kell osztani azok között az országok vagy régiók közt, amelyeknek jelentős érdekük fűződik a vizsgált termék kiviteléhez, és a többi ország között. A jelentős mértékben érdekelt és jelentős importrészesedéssel rendelkező Norvégiával, Chilével és Feröer-szigetekkel folytatott konzultáció után a Bizottság úgy véli, hogy e két országnak külön vámkontingenst nyit. Elvileg a vámkontingenst az adott ország által 2001 és 2003 között behozott teljes termékmennyiség alapján kell elosztani. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy a Chiléből származó behozatal a határellenőrzésekkel kapcsolatos technikai okokból 2003 második felében jelentősen esik (a közösségi behozatal 3%-a alá), ami körülbelül a fele a Közösségbe irányuló szokásos behozatali részesedésüknek. Így a 2003. évi Chiléből származó behozatal nem irányadó, és ezért a Chilére vonatkozó külön kvóta helyett a 2001., a 2002. és egy módosított 2003. évi (a Chile nélküli 2003. évi átlagos behozatali növekményen alapuló) átlag behozatalon alapszik, úgy, hogy az ne torzítsa a hagyományos kereskedelmi folyamatokat. A szükségtelen adminisztratív teher elkerülése érdekében a vámkontingenseket kérelmezési sorrendben kell kiosztani.
- (109) Úgy tűnik, hogy rendes körülmények között a tenyésztett lazac fogyasztása a Közösségben évente 4-5 %-kal nőtt, tekintetbe véve az új tagállamokban megfigyelt növekedést. Ugyanakkor a 2004. első félévi adatok azt mutatják, hogy a közösségi lazac piacán a piaci növekedés ténylegesen növekszik és miközben az új tagállamokban a piac mérete az EU-15-ökhöz képest kicsi tény, hogy az új tagállamokban az éves növekedési arány (amely 30 % nagyságrendű volt) a bővítés hatására megnőtt és ma ténylegesen magasabb (50 % körüli). Azért, hogy ezt a növekedést figyelembe vegyék, a 2001–2003 közti átlagos behozatalon alapuló vámkontingenseknek 10 %-kal kell növekedniük. Mivel a lazacpiac szezonális, ahol a nagyobb behozatal és értékesítés inkább a második, mint az első félévben történik, a vámkontingenseket szezonálisan ki kell igazítani. A kvótákat az egész hal egyenérték (EHÉ) alapján számították ki, a filézett és a filézetlen hal átváltási arányszáma 1:0,65 illetve 1:0,9. Amennyiben a rendelkezések végrehajtása folyamán úgy tűnik, hogy a filézetlen hal átváltási arányszáma (1:0,9) megszűnik helyénvalónak lenni az import tenyésztett lazac előállása függvényében, mely pillanatnyilag főképp fejes kibelesztett formájú, a rendelkezések felülvizsgálhatóak.
- (110) A kiegészítő vámtételt olyan szinten kell megállapítani, hogy megfelelő könnyebbséget biztosítson a közösségi termelők számára, ugyanakkor ne okozzon szükségtelen terhet az importőrök és a felhasználók számára. Az értékvényt a Bizottság alkalmatlannak ítéli, mert a vám nélkül számított importárak csökkenését eredményezné, és reálértéken növekedne az árak emelkedése esetén. Ezért átalányösszegű vámtételt kell kivetni.
- (111) A közösségi termelőknek a költségek fedezése mellett történő értékesítése elősegítése érdekében az előzőekben említett minimum ártényezőt mindig alkalmazni kell. Szintén a fent említettek szerint az ártényező a közösségi termelők termelési költségei alatt került kialakításra, de mivel a múltban körülbelül 10 %-os árnyereséggel tudtak eladni, várható, hogy a jövőben is így lesz ez, és termelési költségeiket így fedezni tudják. Ha a hagyományos kereskedelmi szint megemelkedne, és így kiegészítő vámtétel fizetésére kerülne sor, akkor a közösségi intézmények „ár alatti értékesítési” megközelítésének alkalmazásával ésszerűnek tűnik ezen kiegészítő vámtétel alapjaként a közösségi termelők károkozás nélküli irányára és a minimum ártényező közötti különbséget meghatározni. Ez a különbség, amely azt tükrözi, mennyivel alacsonyabb a behozott termék ára annál, mint amennyire a közösségi termelők számíthatnának olyan helyzetben, amikor nincs károkozás, a behozott termék és a közösségi termék ár közötti különbség kiigazítása után, a Bizottság véleménye szerint ésszerű alapja lehet a vámtétel meghatározásának. Ezt a különbséget a közösségi termék károkozás nélküli tonnánkénti árának súlyozott átlaga alapján számolták ki, amit a közösségi termék előállítási költsége, plusz egy -14 %-os forgalomarányos nyereség alapján állapítottak meg. Ez megfelel a lazacra vonatkozó kereskedelemvédelmi ügyekben szükségesként meghatározott nyereségszintnek, és tükrözi az ezt az iparágat érintő meteorológiai, biológiai és kilépési kockázatokat. Ez a károkozás nélküli ár került összehasonlításra a minimum ártényezővel. E két ár közötti különbség adja a fizetendő tonnánkénti kezdeti 330 EUR (EHÉ) vámtételt, amely a fent megadott átváltási aránynak megfelelően 366 EUR/tonnát jelent a nem filézett, és 508 EUR/tonnát filézett hal esetén.
- (112) Rendelkezni kell az intézkedéseknek a Bizottság által történő felülvizsgálatáról, ha a körülmények megváltoznak. Annak érdekében, hogy a jelenlegi védintézkedések bevezetése után a piac fejlődését, ha van ilyen, kellően figyelembe lehessen venni, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy be kell vezetni egy monitoring rendszert a piac és az árak fejlődésének megfigyelésére. Ha az összegyűjtött adatok, vagy más információk azt jelzik, hogy esetlől függően a 2 850 EUR vagy or EUR 2 736 EUR végleges behozatali árszint lenne a megfelelő, akkor egy korábbi vizsgálat kezdődne annak érdekében, hogy ez a végleges behozatali árszint hatálybalépése előtt megváltoztatásra kerüljön. Az érdekelt felek részvételével félévente, vagy az érdekelt felek kezdeményezésére az érintett megalapozott ügyekben rendszeres megbeszéléseket kell tartani.
- (113) A közösségi jogalkotással és a Közösség nemzetközi kötelezettségeivel összhangban a végleges védintézkedések nem alkalmazhatók semmilyen fejlődő országgal szemben mindaddig, amíg a Közösségbe történő behozatala túl nem lépi a 3 %-ot. Ebben a tekintetben az 1447/2004/EK rendeletben Chile mint fejlődő ország különleges esetére egy külön eljárás került bevezetésre, mivel a Chiléből származó behozatalra nem vonatkoztak az ideiglenes intézkedések, mivel 2003. második felében a Chiléből származó behozatal a 3 %-os küszöb alatt volt. Ezen rendelet alapján megállapításra került, hogy ezeknek

a behozataloknak a fejlődését szorosan nyomon kell követni annak érdekében, hogy meg lehessen bizonyosodni arról, hogy a megfigyelt lefelé mutató tendencia megterhelő jelenség-e. Ugyanakkor további vizsgálatok nyomán nyilvánvaló, hogy a Chiléből származó behozatal mára visszatért a közösségi behozatal 6 % körüli értékére, és hogy a 2003. év második felének lecsökkent behozatali szintje úgy tűnik, hogy csak átmeneti jelenség volt. Ezért, és annak a ténynek a figyelembe vételével, hogy a Chiléből származó teljes behozatal 2003 során meghaladta az említett 3 %-os szintet, a végleges védintézkedéseket a chilei behozatalra is alkalmazni kell. Azok az országok, amelyekre a végleges intézkedéseket nem kell alkalmazni, a 2. mellékletben kerültek felsorolásra.

10.2. Időtartam

- (114) Az ideiglenes intézkedések hatálya, beleértve az ideiglenes intézkedések időszakát is nem tarthat négy évnél tovább. Az intézkedések 2005. február 6-án lépnek hatályba, és 2008. augusztus 13-ig hatályosak.

10.3. Liberalizáció

- (115) Az alkalmazkodás elindítása érdekében az intézkedéseket bevezetésüket követően szabályos alapon liberalizálni kell, ezáltal biztosítva azt, hogy a közösségi termelők oldaláról legyen egy erős kezdeményezés a szükséges szerkezetátalakítás és alkalmazkodás irányába. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a liberalizációt egy évvel az ideiglenes intézkedések bevezetése után kell kezdeni, és aztán évente folytatni kell.
- (116) A liberalizációt úgy kell kialakítani, hogy lehetővé tegye a tenyésztett lazac növekvő mennyiségben történő behozatalát, betartva az ártényezőket, a kiegészítő vámtétel megfizetése nélkül, növelve ezáltal a versenyképesség oldaláról azt a nyomást, amelynek az intézkedések megléte alatt a közösségi termelők ki vannak téve. Hasonlóképpen, annak érdekében, hogy a vámkontingensen túli behozatok fokozatosan alacsonyabb vámtétel alá kerüljenek a kiegészítő vámtételt fokozatosan csökkenteni kell. A liberalizációnak tehát figyelembe kell venni a piacnövekedési elvárásokat. A liberalizáció így a vámkontingens növekedését és a vámkontingensen túli behozatal után fizetendő kiegészítő vámtétel szintjének csökkenését jelenti. A vámkontingenst minden esetben 10%-kal kell megemelni, és a kiegészítő vámtételt pedig 5%-kal csökkenteni kell, de ez alapos indok esetén felülvizsgálható.

10.4. Szerkezetátalakítás

- (117) A végleges védintézkedések célja az, hogy a közösségi termelők számára egy olyan meghatározott időtartamot biztosítson, amely alatt megtörténhet a behozattal szembeni hatékonyabb versenyt biztosító szerkezetátala-

kítás. Ebben a tekintetben hivatkozás történik a 3285/94/EK bizottsági rendelet 20. cikkének 2) bekezdésére, amely megtiltja az intézkedések bármiféle kiterjesztését, ha nincs bizonyíték arra, hogy közösségi termelők elkezdtek volna az alkalmazkodást.

- (118) A közösségi termelők az óriási veszteségek nyomán már elkezdtek a szerkezetátalakítást, amelynek során bizonyos szereplők elhagyták az iparágat, csőd vagy csődtömeg-gondnokság alá kerültek, amely másokat arra kényszerített, hogy bezárjanak. Az elmúlt években jelentős termelékenységbeli és hatékonyságbeli fejlődés ment végbe. Ugyanakkor, még ha a jelenlegi és a jövőbeni hatékonyságmaximalizálással fejlődik is az iparág, egy szervezett szerkezetátalakítási terv bevezetése időt vesz igénybe.
- (119) Az iparág és az illetékes nemzeti hatóságok által kidolgozott szerkezetátalakítási stratégia kulcselemei magukba foglalják (1) a gazdaságok áthelyezésével vagy a halgazdaságok egyesítésével halgazdasági optimalizálási terv bevezetését, melynek célja a következő két vagy három év során a halgazdaságok méretének növelése, és ezáltal a hatékonyság növelése, valamint a költségek csökkentése; (2) más fajtákkal való kiegészítést, a tőkehal és az óriási laposhal tenyésztését olyan halgazdaságokban, amelyek tele vannak fehér halfajtákkal és a rákfélék tenyésztésének növelését (bár jelenlegi pénzügyi helyzetük miatt ezeket a változtatásokat az alapok hiánya komolyan gátolja); (3) a környezetvédelemre nagyobb hangsúlyt fektető termelési eszközök kifejlesztését, annak érdekében, hogy lehetővé váljon az egészséges tengeri ökoszisztéma megtartása mellett a maximálisan megengedhető mennyiségű halgazdasági biomassza jobb felvétele, elősegítve ezáltal a nagyobb egyéni halgazdaságok továbblépését és nagyobb méretgazdaságosság elérését; (4) a halgazdaságoknak a hidrológiailag összekapcsolt területeken belüli összehangolt pihentetésének további használatát, a tengeri tetvek elleni koordinált kezeléssel együtt, ezáltal jobban védeni a tenyésztett halat a tengeri tetvekkel és betegségekkel szemben, és elősegítve a halivadékok túlélési arányát, csökkentve ezáltal a költségeket, (5) az írországi, az Egyesült Királyságbeli és a norvég termelői szervezetek közötti koordináció létrehozását, azzal a céllal, hogy elkerülhető legyenek a jövőbeni komoly túltermelési gondok.

- (120) Ennek a stratégiának a bevezetése nyomán bizonyos fejlődés máris tapasztalható, különösen az összehangolt pihentetés és a tengeri tetvek elleni koordinált kezelés területén és további alapvető fejlődés várható ezen intézkedések idején. Abban az esetben, ha ezek az alkalmazkodási lépések nem fejlődnek kellőképpen ezen intézkedések idején, a Bizottság az ilyen elmaradást ezen rendelet 1. cikkének 6) bekezdésének értelmében olyan körülményváltozásnak ítélne, amely megkívánná ezen intézkedések felülvizsgálatának folyamatos szükségességét.

11. KÖZÖSSÉGI ÉRDEK

11.1. Előzetes megjegyzések

- (121) Előre nem látható fejlemények, megnövekedett behozatal, súlyos kár, per és kritikus körülmények esetén meg kell vizsgálni, hogy létezik-e olyan kényszerítő ok, amelynek az a következménye, hogy a végleges intézkedések meghozatala nem áll a Bizottság érdekében. Ebből a célból a végleges intézkedéseknek az eljárásban érintett összes félre gyakorolt hatását, és az ilyen intézkedések bevezetésének, vagy be nem vezetésének a valószínű következményeit is számba vették a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, miután megtörtént a kapcsolatfelvétel a közösségi termelőkkel, a Közösség más tenyésztett lazactermelőivel, az importőrökkel és a feldolgozókkal.

11.2. A közösségi termelők érdeke

- (122) A közösségi termelők kombinált éves forgalma több, mint 500 millió euró és az 1 450 munkahelyen felül, amelyet közvetlenül fenntartanak, becslés szerint további 8 000 munkahelyet támogatnak közvetett módon a feldolgozó és egyéb ágazatokban. Olyan növekedő, fő gazdasági ágazat részét képezik, amely 1995 és 2001 között megdupláztta termelését. Fokozódó hatékonyságot érnek el egy olyan termék előállításánál, amelynek a piaca mind a Közösségen belül, mind világszerte bővül. Rendes piaci körülmények között élet- és versenyképesek és fokozódó termelékenységüket mutatnak föl.
- (123) A közösségi termelők helyzete egyértelműen veszélyben van, hacsak ki nem igazítják az alacsony árú behozatal jelenlegi szintjét. Ezt bizonyítják a közelgő csődökről szóló folyamatos jelentések is. A javasolt intézkedések a vizsgált termék minden olyan importjára vonatkoznak, amely nem olyan fejlődő országból érkezik, amelynek az Európai Közösségbe történő kivitele nem haladja meg a Közösségbe történő behozatal 3%-át. Ezért a behozatal több, mint 95%-ára vonatkoznak. Bár azzal érveltek, hogy az intézkedések ártényezőjét nehéz lesz majd foganatosítani, tekintettel a tenyésztett lazacra vonatkozó árvállalással kapcsolatos tapasztalatokra, emlékeztetünk, hogy az ártényező nem a vállaláson, hanem a nemzeti hatóságok által beszedendő változó vámtétel alapszik. Emiatt az intézkedések előreláthatóan hatékonyak lesznek, és lehetővé teszik majd, hogy a közösségi termelők árai tisztességes szintre nőjenek.

11.3. A függő ágazatok érdeke

- (124) A lazactenyésztéssel foglalkozó területek általában félreszők – elsősorban Nyugat- és Észak-Skócia partmenti területein és Írország nyugati partvidékén található. A munkalehetőség korlátozott és a lazactenyésztés által generált gazdasági tevékenység fontos összetevője a helyi gazdasági életnek. E nélkül a kis, helyi vállalko-

zások, amelyek a közösségi termelőket látják el árukkal és szolgáltatásokkal, nem volnának többé életképesek. Ezért a függő ágazatok érdeke, hogy hatékony végleges intézkedéseket vezessenek be.

11.4. A halivadék és haltáp termelők érdeke

- (125) Bár az egyik fél az ellenkezőjét állította, az egyértelmű, hogy a közösségi termelők fő ellátóinak (úgy, mint a halivadék és táp termelői) az az érdeke, hogy erős és kiszámítható kereslet legyen termékük iránt olyan áron, ami ésszerű nyereséget hoz nekik.

11.5. A közösségi felhasználók, feldolgozók és importőrök érdeke

- (126) Az intézkedések bevezetése vagy be nem vezetése az importőrökre, feldolgozókra és felhasználókra gyakorolt hatásának értékelése érdekében a Bizottság kérdőíveket küldött ki a vizsgált termék a Közösség piacán tevékenykedő, ismert importőrei, feldolgozói és felhasználói számára. Az importőr/feldolgozó/felhasználó többnyire ugyanaz a vállalat és sokuk valójában a Közösségen kívüli, elsősorban norvég exportőr termelőkkel állnak kapcsolatban. Hat importőr/feldolgozó/felhasználótól és egy feldolgozói szövetségtől érkezett válasz. Ezenkívül több feldolgozói társulás adta elő észrevételeit a Bizottság előtt és megtörtént a kapcsolatfelvétel bizonyos feldolgozókkal és azok társulásaival.
- (127) Voltak, akik úgy érveltek, hogy nincs szükség intézkedések bevezetésére, mert csak egy rövid, időleges visszaesés volt a tenyésztett lazac árában a Norvégia elleni dömpingellenes intézkedések 2003 májusi visszavonását követő két-három hónapban és azóta az árak ismét rendes szintre álltak vissza. A feldolgozók hangsúlyozták, hogy az árak bármekkora növekedése növelné alapköltségeiket, csökkentené eladásukat és nyereségességüket, továbbá munkahelyek megszűnését vagy akár telephely-áthelyezést is eredményezhetne, hangsúlyozva, hogy a halfeldolgozó ágazatban sokkal több embert foglalkoztatnak, mint a haltenyésztő ágazatban, és egyes esetekben a halfeldolgozó ágazat munkahelyeket biztosít az alacsony foglalkoztatású területeken.
- (128) Mindamellet világos, hogy az árak nem tértek magukhoz 2004 első felében. A behozatali árak 2003 negyedévé és 2004 első negyedévének eleje között emelkedtek, de aztán állandóan estek 2004 első negyedévének végén és 2004 második negyedévében, és a közösségi termelők árai ugyanezt a tendenciát követték. A közösségi termelők árai azonban jelentősen elmaradnak a kárt nem okozó árszinttől. Továbbá a legutóbbi információk szerint az árak továbbra is lefelé mutató tendenciát követnek.

(129) A feldolgozók fő költségtényezői a nyersanyag- és munkaerőköltség, és igaz, hogy a nyersanyagárak emelkedése megnöveli a feldolgozók költségeit. A feldolgozók által adott információk szerint azonban nyersanyagköltségük 2002-2003-ban 10%-kal csökkent a 2000 és 2002 közti 18%-os csökkenés utáni szintről. A nyersanyag 2003-ban 26%-kal volt olcsóbb, mint 2000-ben. Ugyanakkor az általuk nyújtott információ szerint az értékesítési árak nagyjából ugyanakkorak maradtak 2003-ban, mint 2002-ben. Minden olyan feldolgozónak, aki tájékoztatást adott a lazacfeldolgozó tevékenységük nyereségéről nyereséges a lazacfeldolgozó tevékenysége és a Bizottság úgy ítéli meg, hogy ők munkahelyvesztés és telephely-áthelyezés nélkül képesek elviselni egy enyhe költségemelkedést. Világos, hogy a tenyésztett lazac jelenlegi árszintje közép- és hosszú távon nem tartható fenn. A feldolgozóiparnak ezért mindenesetre közép- és hosszú távon a nyersanyagárak emelkedésével kell számolni.

(130) Ami a foglalkoztatást illeti, a Közösség halfeldolgozó ágazata körülbelül 100 000 dolgozót foglalkoztat, bár ezek közül csak csekély arányban vannak azok, akik érintettek a tenyésztett lazac feldolgozásában. Nem sikerült bizonyítékot találni arra, hogy a lehetséges intézkedések a Közösségen belüli foglalkoztatási szint csökkenését eredményeznék.

(131) A feldolgozók azt is hangsúlyozták, hogy a kereskedőknek és a fogyasztóknak a fő európai piacokon továbbra is szükségük van jó minőségű, alacsony árú termékekre. Külön aggodalmukat fejezték ki a vámkontingens bevezetése után egy esetleges azonnali, spekulatív felvásárlás miatt és kijelentették, hogy ha a vámkontingens kimerül, lehetséges, hogy leállítják a termelést. Végül azt állították, hogy ha szükség van egyáltalán intézkedésekre, akkor azoknak olyanoknak kell lenniük, hogy fenntartsák a megfelelő kínálatot és hozzájáruljanak az árstabilitáshoz a piacon azért, hogy a költségeik kiszámíthatóbbak legyenek. E tekintetben, míg egyesek bármiféle beavatkozást eleve elleneztek, mások azt jelezték, hogy ha már valamilyen intézkedések bevezetésére kerül sor, akkor a vámkontingens mellett állnak, néhány pedig az engedélyezési rendszert támogatná.

(132) Meg kell jegyezni, hogy a végleges intézkedések egy, a közösségi termelők költségeinek fedezését tükröző ártényezőből, valamint a 2001–2003 közötti, a Közösségbe (beleértve az új tagállamokat is) történő átlagos behozatal plusz 10% alapján megállapított vámkontingensből állnak, amely mennyiségen túl kiegészítő vámtételt kell kivetni. Ezért a feldolgozó ágazatnak Közösség-szerte továbbra is hozzá kell jutnia a megfelelő nyersanyag kínálatához. Bár bizonyos felek azzal érveltek, hogy a közösségi feldolgozók számára súlyos adminisztratív terhet jelentené, ez a panasz nem volt megalapozott és a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az intézkedések minimális adminisztratív terhet jelentenek, ami megfelel a hatékony alkalmazásnak.

(133) Ezért az importőrök/feldolgozók/felhasználók valószínű hátrányai, ha lesznek ilyenek egyáltalán, nem tekinthetők

olyanoknak, amelyek meghaladják a közösségi termelőket érintő, a végleges intézkedések következményeiből származó előnyöket, melyeket a Bizottság minimálisan szükségesnek tart ahhoz, hogy az elszenvedett súlyos károk orvosolhatók és a közösségi termelők helyzetének további súlyos romlása megelőzhető legyen.

11.6. A közösségi fogyasztók érdeke

(134) Mivel a vizsgált termék fogyasztási termék, a Bizottság különböző fogyasztói szervezeteket tájékoztatott a vizsgálat megkezdéséről. Egy válasz érkezett az egyik féltől, hogy a lazac előnyös hatásai széles körben elismertek, és ez mesterségesen növeli az árat, ami megnehezíti a fogyasztók számára a táplálkozásra vonatkozó választást és károsítja a tenyésztett lazac importőreinek, feldolgozóinak és kiskereskedőinek gazdasági életképességét. Egy másik arra panaszkodott, hogy az intézkedések megakadályozhatják őket a fagyasztott lazac behozatalában és további értékesítésében. Aggály fogalmazódott meg azzal kapcsolatban is, hogy minden áremelés a lazacot kevésbé megengedhetővé teszi és elnyomja a piac növekedését azokban a tagállamokban, ahol az egy főre jutó bruttó hazai termék (GDP) alacsonyabb az átlagnál.

(135) Mindamelllett, ahogy a fentiekben megjegyzésre került a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a jelenlegi piaci ár jóval alacsonyabb a közép- és hosszú távon kívánatosnak tartott árnál, és a gazdasági szereplők továbbra is szeretnék hozzájutni az ártényező alá tartozó és a vámkontingens, a kiegészítő vámtételt meghaladó korlátlan mennyiségű behozatalhoz. Továbbá, az ex halgazdaság paritású egész hal ára és a feldolgozott lazactermék kiskereskedelmi ára közötti árrés nagyságát figyelembe véve a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az intézkedések valószínűleg nem lesznek tényleges hatással a kiskereskedelmi árakra, és ezért a fogyasztókra gyakorolt hatás minimális. Mindazonáltal a Bizottság körültekintően ki fogja mutatni az intézkedések megengedhetőségre és piaci növekedésre gyakorolt hatását azokban a tagállamokban, ahol a GDP alacsonyabb az átlagnál.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Vámkontingens-rendszer és kiegészítő vámtétel

(1) 2005. február 6. és 2008. augusztus 13. közötti időszakra vámkontingens rendszer jön létre a tenyésztett (nem vadon élő) filézett vagy filézetlen, friss, hűtött vagy fagyasztott lazac a Közösségbe történő behozatalához, amelyet az ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 10 13 és ex 0304 20 13 KN-kódokhoz sorolnak be (a továbbiakban „tenyésztett lazac”). A vámkontingens nagyságát és az országok felsorolását, amelyre vonatkozik, az 1. melléklet tartalmazza. A kvótákat az egész hal egyenérték (EHÉ) alapján számították ki, a jelenleg behozott filézetlen hal (1. csoport) és a filézett hal (2. csoport) átváltási arányszáma 1:0,9 illetve 1:0,65.

(2) A vadon élő lazac nem tárgya a vámkontingensnek és az nem vonatkozik rá. Ennek a rendelkezésnek az alkalmazásában vadon élő lazacnak az minősül, amelyre vonatkozóan az érdekelt felek által benyújtandó összes szükséges dokumentum átadásával igazolták annak a tagállamnak az illetékes hatóságai előtt, ahol a szabad forgalomba hozatal érdekében tett vámárnyilatkozatot elfogadták, hogy azt a tengerben fogták az atlanti-óceáni vagy csendes-óceáni lazac, illetve folyóban fogták a dunai lazac esetében.

(3) A 2. cikkre figyelemmel a vámkontingens szintjét meghaladó tenyésztett lazac-behozatalra az 1. mellékletben, a megfelelő csoportban megadott kiegészítő vámtételt kell alkalmazni.

(4) A kiegészítő vámtétel szintjének a meghatározása céljából az ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00 KN-kódú tenyésztett lazac az 1. melléklet 1. csoportjához tartozik, az ex 0304 10 13 és ex 0304 20 13 kódú pedig a 2. csoporthoz.

(5) A 2658/87/EK tanácsi rendeletben⁽¹⁾ meghatározott szerződéses vámtétel vagy bármely preferenciális vámtétel továbbra is hatályban marad a tenyésztett lazac behozatalára vonatkozóan.

(6) Ha a körülmények megváltoznak, ezeket az intézkedéseket a Bizottság felülvizsgálhatja.

(7) Alapos indok esetén e rendelkezések „liberalizáló” mértéke felülvizsgálható.

2. cikk

Minimum importár

(1) A fenti 1. cikkben említett vámkontingensen belül és azon túl is a behozott tenyésztett lazacra egy minimum importár (MIÁ) vonatkozik, amelyet tekintettel a kínálatot, a keresletet és a termelési költséget magába foglaló tényezőkre időről időre felül lehet vizsgálni.

(2) A MIÁ alatti áron értékesített import tenyésztett lazac után az 1. mellékletben felsorolt megfelelő termékek MIÁ-ja és azoknak a termékeknek az aktuális importára (CIF közösségi határ ár vámteher nélkül) közötti különbségnek megfelelő vámtételt kell megfizetni.

(3) E rendelet hatálya lépésétől számítva 2005. április 15-ig, az egész hal egyenértékre számított tonnánként 2 700 EUR (CIF közösségi határ ár vámteher nélkül) MIÁ alkalmazandó a tenyésztett friss lazacra vonatkozóan, 2 592 EUR a tenyésztett fagyasztott lazacra vonatkozóan. A MIÁ az 1. csoport behozatala esetén tonnánként 3 000 EUR a friss és 2 880 EUR a

fagyasztott halra vonatkozóan, a 2. csoport behozatala esetén a MIÁ tonnánként 4 154 EUR a friss és 3 988 EUR a fagyasztott halra vonatkozóan.

(4) 2005. április 16-tól 2008. augusztus 13-ig a MIÁ az egész hal egyenértékre számítva tonnánként 2 850 EUR (CIF közösségi határ ár vámteher nélkül) a friss tenyésztett lazacra vonatkozóan és 2736 EUR a fagyasztott tenyésztett lazacra vonatkozóan. A MIÁ az 1. csoport behozatala esetén tonnánként 3 170 EUR a friss és 3 040 EUR a fagyasztott esetében, és a 2. csoport behozatala esetén tonnánként 4 385 EUR a friss és 4 209 EUR a fagyasztott esetében.

(5) Abban az esetben, ha az árut a szabad forgalomba való bekerülés előtt kár éri, és ezért a vámérték megállapításához az árat arányosítják a 2454/93/EGK bizottsági rendelet 145. cikke alapján⁽²⁾, a 3) és 4) bekezdésben meghatározott MIÁ-t olyan százalékban kell csökkenteni, ami megfelel a ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár arányosításának. A fizetendő vámtétel tehát megegyezik a csökkentett MIÁ és a csökkentett nettó, bérmentesítve a közösségi határig ár közötti különbséggel.

3. cikk

A behozatal után nyújtandó vámbiztosíték

(1) Ezen rendelet alkalmazásában az „importőr” az a személy, aki a szabad forgalomba bocsátási vámárnyilatkozatot benyújtja, vagy az a személy, akinek a nevében az a nyilatkozat benyújtásra kerül és „kielégítő bizonyítékot” nyújt a termelőnek a vámhatóság felé, hogy a behozott lazac után az aktuális importárát megfizették, vagy a vámhatóságok által lefolytatott megfelelő ellenőrzés eredményét benyújtja.

(2) A tenyésztett lazac importőreinek kielégítő bizonyítékot kell szolgáltatni a vámhatóságok felé a tenyésztett lazac utáni tonnánként megfizetett aktuális importárról.

(3) Ha függőben van a kielégítő bizonyíték szolgáltatása, a vámár kiadása csak feltételelesen történhet meg, a vámhatóságoknak a behozott tenyésztett lazac után fizetendő tonnánkénti 290 EUR (EHÉ) vámbiztosíték nyújtása alapján (1. csoport – tonnánként 320 EUR, 2. csoport tonnánként 450 EUR).

(4) Ha a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vámárnyilatkozat elfogadásának dátumától számított 1 éven belül, vagy az áru előrelátható kifizetésének dátumától számított 3 hónapon belül, attól függően, hogy melyik időpont esik későbbre, az importőr nem szolgáltat kielégítő bizonyítékot a fenti (2) bekezdés szerint, akkor a vámhatóság a fenti (3) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően, a kérdéses áru után fizetendő vámként azonnal számlába állítja a nyújtott vámbiztosítékot.

⁽¹⁾ HL L 256., 1987.9.7., 1. o. A legutóbb a 2344/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 346., 2003.12.31., 38. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 253., 1993.10.11., 40. o.

(5) Ha az ellenőrzés során a vámhatóság megállapítja, hogy a 2913/92/EGK rendelet 220. cikke (1) bekezdésének megfelelően az áruért aktuálisan fizetett ár alacsonyabb, mint a 2. cikkben megjelölt MIÁ, annak az árnak és a vonatkozó MIÁ-nak a különbségét beszedi. A jogtalan pénzügyi előny megszerzésének megakadályozása érdekében a hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően kiegyenlítő kamatot kell alkalmazni.

(6) A nyújtott vámbiztosítékokat akkor kell felszabadítani, amikor az importőr a fenti (2) bekezdésben meghatározott kielégítő biztosítékokat szolgáltatja.

4. cikk

Fejlődő országok

A 2. mellékletben felsorolt fejlődő országok valamelyikéből származó tenyésztett lazac behozatalára nem vonatkozik az 1. cikkben meghatározott vámkontingens, vagy nem sorolódik oda, és nem vonatkoznak rájuk a 2. és 3. cikk követelményei.

5. cikk

Általános rendelkezések

(1) A tenyésztett lazac származását, amelyre ez a rendelet vonatkozik, a Közösségben hatályban levő rendelkezésekkel összhangban kell meghatározni.

(2) A (3) bekezdésre figyelemmel fejlődő országból származó tenyésztett lazac a Közösségben való bármely szabad forgalomba hozatala a következők feltétele:

a) a 2454/93/EGK rendelet 47. cikkében megadott feltételeknek megfelelő származási bizonyítvány bemutatása, melyet az adott ország illetékes országos hatósága állított ki és

b) annak a feltételnek a teljesülése, hogy a terméket abból az országból közvetlenül a Közösségbe szállították a 6. cikk értelmében.

(3) A tenyésztett lazac behozatala esetén a (2) bekezdés a) pontjában említett származási bizonyítványra nincs szükség a preferenciális vámtarifá rendelkezésekre jogosultságot meghatározó, releváns szabályoknak megfelelően kiállított vagy kiadott származási igazolás birtokában.

(4) Az származási igazolás csak akkor fogadható el, ha a tenyésztett lazac megfelel a Közösségben hatályban levő rendelkezések által megadott származás-meghatározási előírásoknak.

6. cikk

Közvetlen szállítás

(1) A következők minősülnek harmadik országból a Közösség területére közvetlenül történő szállításnak:

a) harmadik ország területének érintése nélkül szállított termékek;

b) a származási hely szerinti országon kívül egy vagy több harmadik országon keresztül szállított termékek, ezekben az országokban való átrakással vagy ideiglenes raktározással vagy ezek nélkül, feltéve, hogy az áthaladást földrajzi okok indokolják vagy kizárólag a szállítási követelmények miatt történik, és feltéve, hogy a termékek:

— a tranzit vagy raktározás helye szerinti ország vagy országok vámhatóságának felügyelete alatt maradtak,

— ott nem kerültek kereskedelmi forgalomba és nem adták át ott azokat fogyasztásra, továbbá

— a kirakást és berakást leszámítva semmilyen műveleten nem mentek keresztül.

(2) Annak igazolását, hogy az (1) bekezdés b) pontjában említett feltételek teljesültek, a Közösség hatóságaihoz kell benyújtani. Az igazolást különösen a következő dokumentumok valamelyike formájában lehet rendelkezésre bocsátani:

a) a származási hely szerinti országban kiadott, a tranzitországokon vagy -országokon keresztüli áthaladásra vonatkozó egységes fuvarokmány;

b) a tranzitország vagy -országok vámhatóságai által kiadott bizonyítvány, amely tartalmazza:

— az áruk pontos leírását;

— az áruk ki- és berakásának vagy ki- és berakodásának időpontjai, az igénybevett jármű azonosításával.

7. cikk

Folyamatban levő importszállítás a Közösségbe

(1) Ez a rendelet nem vonatkozik a (2) bekezdés értelmében a Közösségbe irányuló szállítás folyamatában levő termékekre.

(2) A termékek akkor számítanak a Közösségbe irányuló szállítás folyamatában levőnek, ha:

— ennek a rendeletnek a hatálybalépése előtt elhagyták a származási országot és

— a származási ország berakodási helyétől a Közösségben levő kirakodási helyig ennek a rendeletnek a hatálybalépése előtt kiadott érvényes fuvarokmánnal szállítják őket.

(3) Az érintett felek a vámhatóságokat kielégítő igazolást bocsátanak rendelkezésre a (2) bekezdésben foglalt feltételek teljesüléséről.

Azonban a hatóságok tekinthetik úgy a termékeket, mint amelyek ennek a rendeletnek a hatálybalépése előtt elhagyták a származási országot, ha a következő okmányok valamelyikét a rendelkezésükre bocsátják:

— tengeri szállítás esetén a rakodás a fenti dátum előtti megtörténtét igazoló hajóraklevél,

— vasúti szállítás esetén a származási ország vasúti hatóságai által a fenti dátum előtt elfogadott fuvarlevél,

— közúti szállítás esetén a CMR-szerződés az áru szállításáról vagy bármely más, a származási ország által a fenti dátum előtt kiadott fuvarokmány,

— légi szállítás esetén a légi fuvarlevél, amely igazolja, hogy a légi szállítási vállalat a fenti dátum előtt vette át a terméket.

8. cikk

A tagállamok és a Bizottság szorosan együttműködik ennek a rendeletnek a végrehajtása érdekében.

9. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba és 2008. augusztus 13-ig marad hatályos.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2005. február 4-én.

a Bizottság részéről

Peter MANDELSON

a Bizottság tagja

II. MELLÉKLET

A 4. CIKKBEN EMLÍTETT FEJLŐDŐ ORSZÁGOK JEGYZÉKE

Egyesült Arab Emírségek, Afganisztán, Antigua és Barbuda, Angola, Argentína, Amerikai Szamoa, Anguilla, az Antarktisz, Barbados, Aruba, Banglades, Burkina Faso, Bahrein, Burundi, Benin, Brunei, Brazília, Bahama-szigetek, Bhután, Botswana, Belize, Bermuda, Bouvet-sziget, Brit Virgin-szigetek, Brit Indiai-óceáni Terület, Kongói Demokratikus Köztársaság, Közép-afrikai Köztársaság, Kongó, Elefántcsontpart, Kamerun, Kolumbia, Csád, Costa Rica, Kuba, Zöld-foki-szigetek, Kajmán-szigetek, Karácsony-sziget, Kókusz-szigetek (vagy Keeling-szigetek), Cook-szigetek, Dzsibuti, Dominika, Dominikai Köztársaság, Algéria, Ecuador, Egyiptom, Eritrea, Etiópia, Fidzsi-szigetek, Mikronéziai Szövetségi Államok, Falkland-szigetek, Francia Polinézia, Francia Déli Területek, Gabon, Grenada, Ghána, Gambia, Guinea, Egyenlítői-Guinea, Guatemala, Bissau-Guinea, Guyana, Gibraltar, Guam, Honduras, Hongkong, Haiti, Heard-sziget és McDonald-szigetek, Indonézia, India, Irak, Irán(i Iszlám Köztársaság), Jamaica, Jordánia, Kenya, Kambodzsa, Kiribati, Comore-szigetek, Saint Kitts és Nevis, Kuvait, Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság, Libanon, Saint Lucia, Sri Lanka, Libéria, Lesotho, Líbiai Arab Szocialista Népi Közösség, Marokkó, Madagaszkár, Marshall-szigetek, Mali, Mianmar, Mongólia, Mauritánia, Mauritius, Maldív-szigetek, Malawi, Mexikó, Malajzia, Mozambik, Makaó, Mayotte, Namíbia, Niger, Nigéria, Nicaragua, Nepál, Nauru, Holland Antillák, Új-Kaledónia és tartozékai, Niue-sziget, Norfolk-sziget, Északi-Mariana-szigetek, Omán, Panama, Peru, Pápua Új-Guinea, Kínai Népköztársaság, Fülöp-szigetek, Pakisztán, Palau, Paraguay, Pitcairn-szigetek, Katar, Ruanda, Szamoa, Szaúd-Arábia, Salamon-szigetek, Seychelles-szigetek, Szudán, Sierra Leone, Szenegál, Szomália, Suriname, São Tomé és Príncipe, Salvador, Szíriai Arab Köztársaság, Szváziföld, Dél-Georgia és Déli-Sandwich-szigetek, Szent Ilona és tartozékai, Saint Pierre és Miquelon, Togo, Tunézia, Tonga, Kelet-Timor, Trinidad és Tobago, Tuvalu, Tanzánia(i Egyesült Köztársaság), Kínai Taipei, Tokelau-szigetek, Turks és Caicos-szigetek, Az Amerikai Egyesült Államok Külső Szigetei, Uganda, Uruguay, Saint Vincent és a Grenadine-szigetek, Venezuela, Vietnam, Vanuatu, Amerikai Virgin-szigetek, Wallis és Futuna, Jemen, Dél-Afrika, Zambia és Zimbabwe.
